

NOVI TEDNIK

številka 27 • leto XXXIX • cena 40 din

Čelje, 11. julija 1985

NOVI TEDNIK JE GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ZALEC

Zvezno priznanje za KS Ljubečna

Konec preteklega meseca so na slovesnosti, ki jo je pripravila republiška konferenca SZDL, prejeli priznanje Zvezne konference SZDL tudi kraji KS Ljubečna. Zvezna konferenca podeljuje priznanja krajevnim skupnostim, delovnim organizacijam in posameznikom za njihov prispevek pri uveljavljanju ustavne vloge krajeve skupnosti, za razvijanje samoupravljanja, humanizacije življenja in dela in za pospeševanje rasti družbenega standarda.

Krajevna skupnost Ljubečna, je kot edina KS iz celjske občine, letos to priznanje prejela za velike uspehe pri pospeševanju družbenega standarda. Za delo krajanov v številnih društvi in uspešnemu razvoju samoupravljanja in dela v družbeno političnih organizacijah. V zadnjih letih so v tej krajevni skupnosti obnovili dvorano, napeljali vodovod v vse zaselke, modernizirali večino krajevnih cest, začeli so graditi kanalizacijo. Na kulturnem področju pa so z organizacijo tekmovanja harmonikarjev z diatonično harmoniko sprožili pravo gibanje po Sloveniji. Za vse te uspehe so tako prejeli najvišje priznanje zvezne konference SZDL. Iz rok predsednika republiške konference SZDL Franca Šetince, ga je v imenu krajanov prevzel Alojz Hren, predsednik KK SZDL Ljubečna.

MB

Žetev se je z ječmenom že začela

Od letošnje žetve spet veliko pričakujemo, zlasti od krušnih žit, ki so dobro prezimila. Vreme nam zadnje čase ni preveč naklonjeno, zato bo treba za žetev pač izkoristiti vsak trenutek, kot so ga znali izkoristiti žetveni junaki na naši fotografiji: Ervin Dolinar, Janez Škrabar iz Šempetra in kombajnist Slavko Škrabar, ki bo na svojem »konju« do konca žetve presedel še veliko ur.

FOTO: EDI MASNEC

Odprli so muzej grafične umetnosti

Zbirko je Rogaški Slatini podaril Švicar Kurt Müller v zahvalo za uspešno zdravljenje. Stran 8.

Zamenjava pšenice s koruzo ni najbolj zaželena!

Težav z odkupom žita ne pričakujemo, pridelek pa ne bo slabši od lanskega. Stran 10.

Žetev je pred vrati

Pridelek ne bo slabši od lanskega

V teh dneh se bo tudi na našem območju pričela žetev. V vsej Sloveniji naj bi letos odkupili 77 tisoč ton pšenice, zaenkrat pa je sklenjenih odkupnih pogodb za 72 tisoč ton. Na območju je s pšenico zasejanih približno 1500 hektarov pogodbenih površin, na katerih so posevki dobro prezimili, pridelek pa bo ponekod manjši zaradi izrazite zapletenosti in bolezni, ki so se v manjšem obsegu pojavile na žitih.

Celjska mlinsko predelovalna industrija bo letos odkupovala pšerico v celjski, velenjski, mozirski, žalski, šentjurski, konjiški, šmarski, sevnjski, laški, trboveljski, novomeški in murskosoboški občini. Povsod, tako ocenjujejo pred žetvijo, bo pridelek vsaj na lanski ravni. Glede na postavljene pplane je trenutno podpisanih nekaj manj kot 90 odstotkov odkupnih pogodb, tako da v posameznih občinah menijo, da večjih odstopanj od dogovorjenih obveznosti letos ne bo.

Sicer pa ocenjujejo, da bo Hmezd, Kmetijstvo Zalec, letos oddal približno 557 ton pšenice, Kmetijska zadruga Slovenske Konjice 440 ton, Hmezd, Kmetijstvo Šmarje, 580 ton, Kmetijski kombinat Šentjur približno 170 ton, Kmetij-

ski kombinat Laško nekaj manj kot 100 ton in kmetijske delovne organizacije velenjske, mozirske in sevnjske občine vse pogodbeno dogovorjene količine. Agraria iz Brežice bo oddala nekaj več kot 700 ton pšenice, Kmetijska zadruga Celje pa bo pogodbeno dogovorjene obveznosti izpolnila predvidoma 95 odstotno, kar pomeni nekaj nad 130 ton pšenice. Celjska mlinsko predelovalna industrija bo pšenico iz našega območja odkupovala na običajnih odkupnih mestih.

Za avansiranje odkupa pšenice pa je banka zagotovila potrebna sredstva, ki jih bo v tem mesecu podeljevala z običajno obrestno mero za selektivne kmetijske programe.

IVANA FIDLER

Najraje nosim hlače

Elkroj

Trgovina bi lahko bila, pa je, žal, ni

Jelša je občane v Virštanju pustila na cedlu

Občani v šmarski krajevni skupnosti Virštanj so nankrat brez svoje trgovine. Ker gre za precej odmaknjeno in kmetijsko območje, je problem večji, kot je morda videti na prvi pogled.

Dolgo vrsto let so kraji v Virštanju kupovali v Jelšini trgovini, v prostorih, ki jih je

ta trgovska delovna organizacija nekoč najela pri tamkajšnjem kmetu. Ta se je lani odločil, da bo prostore uporabljal za lastne potrebe in Jelši dal odpoved, ki je danes tudi že sodno pravnomočna. Kmetijski kombinat Šmarje pri Jelšah je med tem časom, s pomočjo družbenopolitične skupnosti, obnovil razpadajoči objekt na Banovini v Virštanju, da bi s tem omogočil preselitev Jelšine prodajalne v nove, večje in lepše prostore. Ti so sedaj nared, Jelša pa v vsem tem času ni poskrbela za nabavo notranje opreme in za preselitev. In spet je kratko potegnil občan, potrošnik. Ta mora zaradi slabega posluha Jelše, (ki je v občini Šmarje pri Jelšah glavna nosilka preskrbe), po nakupe v druge kraje. Menda je pri tem slabe volje...

MARJELA AGREŽ

V večini občin na našem območju se je letos precej podražilo ogrevanje in cena je marsikje že presegla mejo, ki jo še zmorejo stanovalci. Najdražje se bodo prihodnjo zimo ogrevali Konjičani, ki plačujejo 140 dinarjev za kvadratni meter stanovaljske površine (na leto znese skupaj 1680 di-

Nimajo vsi termoelektrarne pred nosom

narjev za kvadratni meter), le nekoliko cenejše je ogrevanje v Celju, najceneje pa je v velenjski občini; tamkajšnja cena - 25 do 50 dinarjev za kvadratni meter stanovaljske površine - marsikje vzbuja zavist, še posebej, ker se Velenjčani grejejo tako poceni na račun širše družbene skupnosti. Če bi namreč šoštanjska termoelektrarna prodajala odpadno toploto po nekoliko bolj ekonomski (višji) ceni, bi bila tudi elektrika iz te termoelektrarne cenejša. Več na 5. strani.

Spomin na včeraj za danes in jutri

Med velikimi obletnicami, ki jih slavimo letos, je 40-letnica osvoboditve in zmage oborožene revolucije delavskega razreda gotovo največja. A ta zmaga je zrasla iz vrste bitk, ki so jih delavci pod vodstvom Komunistične partije bili med obema vojnama, ko so ustvarjali temelje za veliko zmago. Eden izmed mejnikov v tej borbi je bil zlet Svoboda pred petdesetimi leti, ki smo ga v Celju proslavili 4. julija, na Dan borca. Svoj pečat slovesnosti v športno rekreacijskem centru Golovec so dali poleg udeležencev zgodovinskega zleta še borci, narodni heroji, predstavniki Jugoslovanske ljudske armade ter delegacije borcev in mladine iz 27 občin iz vseh republik in pokrajin, ki so se udeležili 19. srečanja borcev in mladine Jugoslavije. Več na 12. in 13. strani.

MPB, Foto: EDI MASNEC

KI
YUGOSLAVIA
170
LET
KERAMIČNA
INDUSTRIJA
LIBOJE

Priznanja občine Žalec zaslužnim

Na nedeljskem slavnostnem zasedanju zborov občinske skupščine v Žalcu so zaslužnim občanom podelili tudi številna priznanja.

Zlasti grb občine je za uspešno vodenje Keramične industrije Liboje in družbenopolitično udejstvovanje v tej delovni organizaciji prejel direktor **Franjo Tilinger**.

Za dosežene rezultate na področju kmetijske proizvodnje, predvsem mlečne ter za samoupravno aktivnost v TZO Vransko ter krajevni skupnosti so srebrni grb občine podelili **Stanku Pistotniku** iz Ločice pri Vranskem. Srebrni grb je prejel tudi **Ivan Pečnik** iz Žalca za aktivno sodelovanje v organizaciji Zveze borcev ter organih socialistične zveze.

Bronaste grbe občine so prejeli **Vinko Jug** iz Žalca, **Konferenca osnovnih organizacij Zveze sindikatov tekstilne tovarne Prebold** ter **Krajevna konferenca Socialistične zveze Liboje**.

Plaketo občine Žalec so prejeli **Blaž Arlič** iz Pleske, **Marija Cehner** iz Žalca, **Vid Korber** iz Celja, **Milka Lasnik** iz Žalca, **Stane Lavrinec** iz Kasaz, **Ernest Ramšak** iz Žalca, **Ivan Strožer** iz Grajske vasi, **Jože Stefančič** iz Žalca, **Darko Šuler** iz Liboj, **Miron Trpin** iz Prebolda ter **Anica Urbašek** iz Žalca.

Zlate značke občine sta prejela **Danilo Vilič** s Polzele in **Anton Korenjak** iz tozda Kmetijstvo Latkova vas. Srebrno značko občine so prejeli **Janez Brinovc** iz Letuše, **Niko Kač** iz Celja in **Drago Lobnikar** iz Marija Reke nad Preboldom.

Enote 31. Triglavske divizije pokrivajo tudi območje občine Žalec in so tako stalno prisotne pri izvajanju borbene usposabljanja. Te enote je treba omeniti tudi zaradi odpravljanja posledic neurja v hmeljiščih. Svet za SLO in družbeno samozastojstvo je zato podelil zlato značko občine tudi komandantu, polkovniku **Leopoldu Rožancu**.

JANEZ VEDENIK

Zadrečki borci na Menini

Že po tradiciji se borci NOB iz Zadrečke doline za svoj praznik zberejo na Menini planini. Tudi letos je bilo tako. Iz bočne je na Menino odpeljal kar cel avtobus udeležencev, ki so z zanimanjem prisluhnili Matevžu Požarniku, slavnostnemu govorniku in programu, ki ga je pripravila celodnevna šola iz Gornjega grada.

Minulo soboto pa so mladinci iz Šmartnega ob Dreti pripravili trimski pohod na Menino, hkrati pa očistili in uredili spominska obeležja iz NOB.

UM

Upokojenci za modernizacijo bolnišnice

Predstavniki Zveze društev upokojencev Celje so prejšnji teden spregovorili o možnostih, kako bi tudi upokojenci lahko prispevali za modernizacijo bolnišnice v Celju. Poudarili so, da mora naša socialistična družba v

Na Brnici so se srečali borci in rudarji

V okviru praznika občine Žalec, praznovanja Dneva borcev in dneva rudarjev so se na Brnici nad Libojami prejšnji teden srečali borci in rudarji žalske občine. Slavnostni govornik je bil prvoborec **Ludvik Zupanc-Ivo**, ki je orisal predvojna dogajanja na področju Zabukovice, Liboj in Prebolda. Na Brnici so pripravili tudi prisrčen kulturni program.

JANEZ VEDENIK

V žalski občini uspešneje od republiškega povprečja

Zaključili so praznovanje občinskega praznika

Načrtovane gospodarske rezultate tega srednjeročnega obdobja so v žalski občini dosegli. To je poudaril **Viljem Petek**, predsednik skupščine občine Žalec, na nedeljskem slavnostnem zasedanju zborov občinske skupščine ob praznovanju praznika občine Žalec.

Dohodek na delavca, donosnost in ekonomičnost poslovanja so bili ves čas nad regijskim in republiškimi povprečjem, realna rast družbenega proizvoda pa je znašala povprečno tri odstotke letno. Zlasti pomembni so bili uspehi pri pospeševanju izvoza ter pri povečani proizvodnji hrane. Pokritje uvoza z izvozom znaša sedaj že 185 odstotkov, dobrih dvanajst odstotkov celotnega prihodka pa v žalski občini iztržijo na tujih trgih. Sedaj izvažajo več kot dvajset organizacij združenega dela.

Pomemben je izvoz prehranbenih izdelkov, dobre rezultate pa dosegata tudi kovinsko predelovalna ter tekstilna industrija. Če v žalski občini z zadovoljstvom ugotavljajo, da se je povečala kmetijska proizvodnja, pa ob tem ugotavljajo, da ni pravih finančnih učinkov, kar je predvsem rezultat zunanjih vplivov.

Viljem Petek je ob nizanju uspehov opozoril tudi na nekatere težave. Posebej postaja problematična, kar 86-odstotna odpisanost osnovnih sredstev. Vse slabša je tudi struktura virov, saj se krepijo kratkoročni viri, znižuje pa delež trajnih in dolgoročnih virov poslovnih sredstev, kar ima ob zviševanju obrestnih mer za posledico vedno večje obremenjevanje dohodka z obrestmi. Ne zmanjšuje se tudi število tistih organizacij, ki poslujejo

na meji donosnosti. Povečujejo se tudi izgube, ki sicer še niso problematične, od teh pa jih dobra polovica nastaja pri predelavi mleka.

Viljem Petek je govoril tudi o uspehih na drugih področjih, ki so med drugim tudi rezultat samoprispevka v občini, precej pozornosti pa je namenil tudi nalogam, oziroma načrtom v naslednjem srednjeročnem obdobju, ko naj bi v občini Žalec spet dosegli rezultate, ki bi bili na regijskem in republiškem povprečju.

Pred slavnostnim zasedanjem zborov občinske skupščine je bila pred keramično industrijo Liboje slovesnost, na kateri so odkrili spomenik ob 170-letnici te tovarne, je pa delo Vaska Četkovića. Spomenik je odkril predsednik krajevne organizacije ZZB NOV Anton Jurak.

JANEZ VEDENIK

Cesta združila ljudi

Praznik občine Laško velika preizkušnja za Sedražane

Občinski praznik in 40. letnica osvoboditve so občani Laškega proslavili z osrednjo prireditvijo v Sedražu, v torek 2. julija. Ob tej priložnosti so v Sedražu zaključili tudi dve pomembni pridobitvi. Obnovili so zadržni dom, ki so ga takoj po vojni zgradili z lastnimi sredstvi in delom in kjer je še danes središče krajevnega samoupravnega, političnega in družbenega življenja. Slavnostno so odprli tudi novo asfaltirano cesto Sedraž-Trnovo.

Tako se je krajanom uresničila desetletna želja in potreba po cesti, ki pomeni bistveno krajšo povezavo Sedraža z občinskim središčem in boljše prometne pogoje za krajane Brezna, Trnovega hriba in drugih zaselkov, ki se razprostirajo od Rimskih Toplic do Sedraža.

Sicer pa so se krajan izkazali tudi pri organizaciji proslave ob prazniku. Tako kot so skupno s prostovoljnimi delom in prispevki obnavljali dom in gradili cesto, so složno organizirali tudi vse drugo kar je bilo potrebno za proslavo. Levji delež je imel pri tem aktiv žena. Vsaka krajanka je bila zadolžena za nekaj, bodisi za ureditev učilnice osnovne šole za slavnostno sejo, za peko kruha, pravo domačega peciva in domačih specialitet za pogostitev gostov in nenazadnje tudi za strežbo in ostalo, kar je pač potrebno storiti, da večmesečne priprave dajo čim boljši končni rezultat.

Naloga mladincev in pionirjev je bila, da uredijo izged kraja in pripravijo kulturni program. »Cesta in vse ostale priprave na proslavo krajevnega praznika je združila krajan«, pravi Stane Ropret, upokojeni učitelj in preizkušeni organizator najrazličnejših akcij v kraju. »Po dolgih letih, ko smo se marsikdaj čutili zapostavljene in odrinjene na rob občinskega dogajanja, smo se sedaj, ob pomoči občine, lotili z veliko zagnanostjo vseh priprav. Tako je bilo kot tista leta po vojni, ko nihče ni spraševal za koga se dela in

zakaj, temveč smo delali prav vsi. Marsikateri že več let trajajoče razprtje med sedsi so izravnale. Zato mislim, da pomenijo vse te aktivnosti okoli praznika in gradnje ceste začetek novega obdobja in drugačnih odnosov v krajevni skupnosti, ko že načrtujemo še nekaj drugih skupnih akcij pri izboljšavi komunalne infrastrukture v kraju.«

Pionirji in mladinci so pripravili kratek a dober kulturni program v katerem so Na slavnostni seji zborov občinske skupščine je predsednik skupščine občine Laško, **Franc Lipoglavšek**, uvodoma orisal gospodarski in družbenopolitični položaj v občini, nato pa so podelili deset priznanj. 2. julij (imena smo že objavili).

Državno priznanje, red dela z zlatim vencem, je prejel **Boris Vahtar**, medaljo za vojaške zasluge pa **Stefan Šemrov**. Občinski svet zveze sindikatov je podelil priznanja ob dnevu samoupravljalcev. Prejeli so jih **Franc Lipoglavšek**, **Lidija Lazar** in **Marko Kladnik**.

Krajevna skupnost Sedraž pa je podelila bronasti znak OF Francu Nemcu st., **Tomažu Diaciju**, **Jožetu Laporniku st.**, **Francu Jakopiču**, **Francu Grešaku** in **Alojuzu Homšku**.

Več nagrad in priznanj raziskovalec inovator občine Laško za leto 1984 je podelila občinska raziskovalna skupnost Laško.

sodelovali tudi tamburaši in folklorna skupina iz pobratenege Vrbovca. Osrednje prireditve ob občinskem prazniku so se poleg vseh krajanov udeležili tudi prvoborci, nosilci partizanske spomenice iz leta 1941., borci, ki so se udeležili napada na rudnik Huda jama, 2. julija 1943. leta, predstavniki pobratenih občin Mionice, Vrbovca in Trstenika ter predstavniki občinskih in medobčinskih družbenopolitičnih organizacij.

VIOLETA V. EINSPIELER

Zaživel Zdravstveni dom Celje

Že januarja so delavci temeljnih organizacij Zdravstvenega centra Celje Splošna medicina, Center medicine dela, prometa in športa, Zobozdravstvo, Zdravstvena postaja Vojnik, Zdravstvena postaja Store ter delavci delovnih enot Dispanzer za žene, Fizioterapija ter delavci delovnih enot Center zdravstvenega varstva otrok in mladine razen Pediatricega oddelka, sprejeli sporazum o oblikovanju nove temeljne organizacije osnovnega zdravstvenega varstva v Celju Zdravstveni-dom Celje.

S prvim julijem je nova temeljna organizacija v celoti zaživel, za vršilca dolžnosti direktorja pa so imenovali dr. **Branka Mežnarja**.

MBP

Gasilci na olimpiado v Avstrijo

Od 15. do 21. julija bo v Wölbirbrücku v Avstriji 6. olimpiada gasilcev. Nastopilo bo 22 mladinskih in 112 članskih gasilskih desetih iz Avstrije, Italije, Francije, ZR Nemčije, Belgije, Nizozemske, Danske, Finske, CSSR, Jugoslavije, Luksemburga, Madžarske, Poljske in Portugalske. Med njimi bo tudi 12 desetih iz Jugoslavije, od tega tri iz Slovenije.

Prostovoljni gasilski društvi iz Doba pri Domžalah in Slovenskih Konjic bosta nastopila že 18. julija ob 16.30. uri, poklicna četa Zavoda za požarno varnost pa 19. julija ob 17.03. V športnem delu bo nastopilo enajst ekip, ki se bodo pomerile v štirih panogah.

Celjsko poklicno enoto, ki je lani osvojila drugo mesto na državnem prvenstvu v Kraljevu, pripravlja za nastop Roman Ambrož, nastopili pa bodo: **Marcelo Kamenšek**, **Branco Sašovic**, **Zlatko Sunko**, **Zoran Kejžer**, **Drago Mesarič**, **Zdenko Gorenšek**, **Bojan Fišter**, **Igor Rataje** in **Stanko Mesnec**. S poostrenimi pripravami so začeli aprila, zdaj pred odhodom pa vadijo vsak dan. Najbolje se morajo pripraviti za vajo šolski trodelni napad in štafeto 450 m s tremi ovirami. Pred tem so morali vsi nasto-

pajoči opraviti zahtevne teste (tek na 100 in 60 m, skok v daljavo in višino) ter rezultate poslati v Beograd. O nastopu torej ne odloča samo tehnično znanje pač pa tudi dobra teles-

na pripravljenost. Vodja jugoslovanske reprezentance na 6. olimpiadi gasilcev v Avstriji bo **Tone Sentočnik** iz Škofje vasi.

T. VRABL

Dosevki in priprave na jesensko setev

O obsegu dosevkov in pripravah na jesensko setev zaenkrat še ne vemo prav veliko, saj so se kmetijske delovne organizacije zasebnega in družbenega sektorja, kot vse kaže, posvetile le pripravam na letošnjo žetev. A brez dobrih in skrbnih priprav na setev, tudi dobrega pridelka ne moremo pričakovati.

Tako smo na posvetu predstavnikov kmetijskih delovnih organizacij zasebnega in družbenega sektorja, ki je bil konec junija v Celju, lahko izvedeli le dogovorjene roke za pripravo okvirnih setvenih načrtov. Predstavniki republiške zadržne zveze **Leo Frelih** je ob dejstvu, da je tako v vsej Sloveniji, lahko ugotovil le to, da bomo z razgrnitvijo pogojev je-

senske setve spet zamujali. Vendar pa je to ob v zadnjih letih vse večjem trudu za čim bolj načrten in kontinuiran razvoj našega kmetijstva ugotovitev, nad katero bi se veljalo zamisliti. Predvsem zaradi tega, ker nam v naši kmetijski politiki še najbolj uspeva to, da vse do zadnjega ne vemo kako naprej. To pa je kmetom zelo slaba spodbuda za širjenje proizvodnje.

Okvirne načrte za obseg dosevkov in jeseni zadejanih površin naj bi v posameznih občinah pripravili do 15. julija, do konca meseca pa je čas, da te načrte uskladijo. Do konca avgusta naj bi bili izdelani tudi enotni pogoji za jesensko setev. Časa je ostalo le malo, zato bi se veljalo potruditi!

IVANA FIDLER

Z NOVIM TEDNIKOM
TUDI NA MORJU

Novi tednik poiščite
v Vjesnikovih kioskih

PREJELI SMO

Daleč od Celja,
pa vseeno doma

Kot vsako leto, smo tudi tokrat priredili dneve slovenske kulture in običajev. Večkrat na leto se snidemo, zapojemo, zaplešemo in poklepeta v krogu našega društva. Vsi časopisi poročajo, »da Slovenci prihajajo«. Sliši se slovenska beseda in Celje je poznano skoraj na vsakem vogalu. Kadar zapoje in zagode Celjan, takrat se mu kmalu pridružijo tudi ostali.

Spoštovani občani mesta Celje, vse kar sem vam na kratko opisal, vse to je resnica, le da se dogaja v približno 1.150 kilometrov oddaljenem mestu Grevenbroich v ZRN. Tukaj je pred petimi leti skupina skoraj samih Celjanov ustanovila društvo pod imenom Slovensko društvo Celje. S pomočjo občinskih očetov mesta Celje, ki je prevzelo pokroviteljstvo nad našim društvom, pa je delo društva šele resnično zaživel. Danes je v Grevenbroichu naše društvo dobro znano in z imenom Celje je povezanih veliko kulturnih in športnih prireditev.

Ob letošnji prireditvi Slovenski dnevi v Grevenbroichu, nam je bila v gosteh številna delegacija iz mesta Celja in med njimi Komorni moški zbor Celje. Z željo, da nikoli ne bi pozabili na svoje rojake, ki so s srcem in mislijo v domačem kraju in ob vsakem času hitijo v domovino, se želim zahvaliti v imenu Slovenskega društva Celje v Grevenbroichu: skupščini občine Celje in njenemu predsedniku Edvardu Stepšniku, izvršnemu svetu in predsedniku Zvonetu Hudeju ter članu IS Ivanu Andrejašu, OK SZDL Celje in predsedniku Dragu Medvedu, vsem članom Komornega moškega zbora Celje pod vodstvom Vida Marcena, ki so nam tako lepo pričarali duh in lepoto slovenske domovine in pa seveda vsem delovnim organizacijam, ki so omogočile uresničitev Slovenskih dnevov v Grevenbroichu - Aero, Cinkarna, Kovinotehna, Klima, Libela, SOZD Merx, Zlatarne Celje, Metka, LIK Savinja, Prevoznništvo, Etol IFF, Toper, Železarna Store, Aurea, Ingrad, Obnova, Ljubčana in Kulturna skupnost Celje.

Da, daleč od doma, pa vseeno doma... Vse to je zasluga vseh tistih, ki nam pomagajo pričarati trenutke domačega vzdušja, trenutke, ki nas spominjajo na naš domači kraj, da si s tem ohranimo delček domačih običajev, navad in slovenskega jezika. Hvala vam vsem!

SLOVENSKO DRUŠTVO CELJE
PREDSEDNIK: MIRKO UMEK

Na Kozjanskem
drugi brigadirji

Druga delovna izmena se je pričela
pretekli teden

Do konca julija bodo na Zvezni mladinski delovni akciji Kozjansko delali brigadirji iz Mladenovca, Debra in mladinci bratskih mest Jugoslavije. Prihodnji teden pa bodo na Kozjansko prišli še mladi pionirske delovne brigade iz Pomurja.

Sicer pa lahko za prvo delovno izmeno, ki se je končala prejšnji teden, zapišemo, da so brigadirji izpolnili pričakovanja. Kljub slabemu vremenu in začetnim organizacijskim težavam so brigadirji izpolnili delovno normo. V zadnjem tednu so mladci iz Ulcinja, Pirana, Petrova na Mlavi in Daruvara delali tudi v mešanih brigadah in tako prvič v zgodovini jugoslovanskih zveznih mladinskih delovnih akcij opravljal delo na delovnih resnično zato, da bi pomagali k hitrejšemu razvoju. V zadnjem tednu so brigadirji pripravili tudi udarniški dan in v okviru mešanih brigad dosegli letošnji rekordni preseg postavljenih delovnih norm, saj so opravljena dela ocenili s 130 odstotnim presegom.

Najboljše delovne rezultate v prvi delovni izmeni brigade Kozjansko je dosegla brigada Bratstvo in enotnost iz Ulcinja, katero so na skupščini akcije predlagali tudi za republiško priznanje mladinskega prostovoljnega dela.

Tudi program interesnih dejavnosti so na Kozjanskem v prvi delovni izmeni izpolnili. Brigadirji so opravljali tečaj in izpite iz cestno prometnih predpisov in prve pomoči, na voljo pa so imeli tudi številne druge krožke. Seveda so na Kozjanskem pripravili tudi nekaj športnih in zabavnih srečanj, v zadnjem tednu pa tudi brigadirske poroke. Brigadirske zakonske zveze je sklenil pravi brigadirski matičar, seveda pa niso manjkali tudi železni obročki in lično izdelana brigadirska potrdila namesto poročnih listov. V pravi poročni slovesnosti so sodelovali tudi vojaki s svojim ansamblom iz Maribora in domačini, ki so novopečenim zakoncem spekli domači kruh.

Tudi v drugi delovni izmeni akcije bodo brigadirji delali na delovnih laške in sevniske občine, saj so na skupščini akcije sklenili, da bodo letos brigadirji zaključili vsa začeta dela. V sekretariatu akcije so tudi sklenili, da v tej delovni izmeni spet poskušajo z mešanimi brigadami. O predlogu sekretariata, da brigadirji delajo v mešani sestavi, delovni rezultati pa se obračunavajo po posameznih brigadah, se bodo mladi odločali v teh dneh na svoji skupščini.

IVANA FIDLER

O sodelovanju občin Mozirje in Alibunar

Logarska dolina je še vedno speča Trnuljčica, kamp Menina v Varpolju pa turistični šlager med Nizozemci

Dan pred 4. julijem, Dnevom borca, je družbenopolitični zbor mozirske občinske skupščine že sprejel osnutek dogovora o temeljnih plana za obdobje 1986-1990, o tem pa sta se na ponedeljkovi seji izjasnila še zbora združenega dela in krajevnih skupnosti.

Sicer pa so mozirski občinski delegati razpravljali še o razvoju turizma in o kulturi ter sprejeli družbeni dogovor o trajnem sodelovanju med občinama Mozirje in Alibunar v AP Vojvodini. Interes za sodelovanje se kaže trenutno še najbolj v oskrbi s krmili (koruza) in novim Elkrejevim obratom v Alibunaru.

Razprava o kulturi je segala od vprašanj o ureditvi statusa knjižnice v Mozirju in o stalnih muzejskih zbirkah (cerkvena zakladnica v Radmirju in cerkev Sv. Primoža pri Gornjem Gradu, pri tem pa bi radi Mozirjani za

kulturne namene usposobili stavbo bivše narodne učilnice, v katere prostorih so sedaj slaščičarna in stanovanja), do vprašanj o večjem materialnem pospeševanju amaterske kulturne dejavnosti. Za godbo na pihala bi kazalo poiskati pokrovitelja med združenim delom, čeprav izbira ni ravno velika.

Gornjesavinjski turizem še vedno sloni na plečih zasebnega in kmečkega. Nočitvene zmogljivosti so že dokajšnje, vendar so še vedno razdrobljene, čeprav so v Mozirju zadovoljni z delom turističnega biroja in turistično propagando. Še vedno pa je res, da cel avtobus turistov, ki bi želel nenapovedano skupaj prenočiti v dolini, lahko turistično-gostinske delavce spravi do infarkta.

Vse večji sloves, zlasti med tujimi gosti, pridobiva kamp Menina v Varpolju (Nizozemci so že kar abonirani),

komaj kaj pa se premika pri odpiralnem času banke, pošte in bencinskih črpalk. Doslej je edino Petrol pokazal nekaj poslušnosti in drži svojo črpalko v Mozirju za tri ure dlje odprto (še vedno samo do 18. ure, kar je gotovo dosti prezgodaj za vračajoče se izletnike in turiste).

Logarska dolina je še vedno turistična Trnuljčica, medtem ko zazidalni načrt za turistično vas v Mozirju občinski delegati podpirajo. Tudi kakšen dežurni avtomobil bi se v Mozirju obnesel. Delegati družbenopolitičnega zbora mozirske občinske skupščine pa so v razpravi omenili še potrebo po vnašanju vse več etnografsko izvirnega in zlahtno kulturnega prispevka v številne prireditve, ki jih uspešno organizirajo po vsej dolini.

MITJA UMNİK

Kmalu temeljita obnova Prešernove ulice

Takole smo z našo kamero zabeležili nič kaj prijetno podobo Prešernove ulice, kjer se pravzaprav stikajo vse poti celjskih občanov in mnogih drugih, ki prihajajo v naše mesto po nakupih ali kakšnih drugih opravkih. Delavci celjske komunale, TOZD Ceste kanalizacije so namreč dobobra »preorali« Prešernovo ulico zaradi obnavljanja komunalnih voda in plinskih priključkov. Vse to so opravili kar med vikendom, tako da niso bistveno motili ustaljenega prometnega utripa celjskih nakupovalcev, ki je za to ulico seveda najbolj značilen med tednom.

Vendar pa s tem opravi v Prešernovi ulici še ni konec, saj naj bi šlo le za nekakšno pripravljalna dela. Tako se bodo 27. julija ob ropotu buldožerjev in kamionov spet vihtele lopate in krampi, kajti lotili se bodo že dolgo načrtovane temeljite prenove komunalnih voda v tej ulici, kasneje pa jo bodo z granitnimi kockami še na novo tlakovali. Po zatrtjevanju pristojnih bodo dela dokaj zahtevna in bodo v ta namen Prešernovo ulico ter vse lokale in trgovine v njej za 14 dni zaprli. V želji, da bi celjski občani lahko spet čimprej nakupovali v svojih trgovinah, bodo dela potekala tudi ponoči, pod reflektorji. Do takrat pa vsi, ki vam druge trgovine niso tako priljubljene, hitro opravite vse nakupe, ki ste jih nameravali.

ROBERT GORJANC

Komunisti o
gibanjih članstva

V osnovnih organizacijah Zveze komunistov se v tem času vrstijo razprave o gibanjih članstva. V Mozirju so jih ocenili včeraj na posvetu sekretarjev osnovnih organizacij, v Celju bodo celovito poročilo pripravili do jeseni. Komunisti se vključujejo tudi v priprave na skupščinske volitve v prihodnjem letu, sami pa so že tudi pričeli z evidentiranjem vodstev osnovnih organizacij v pripravah na volilne konference osnovnih organizacij in s pripravi na oba kongresa v prihodnjem letu.

Povsod namenljajo precej pozornosti tudi aktivnostim na družbenoekonomskem področju, zlasti iskanju lastnih smernic, s pomočjo katerih bi se lahko bolj kot doslej oprli na lastne sile. Z njimi se vključuje v priprave na 17. sejo Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije.

MBP

Družina bralcev Novega tednika je vse večja. Ste že njen redni član?

POGLED V SVET s kovinotehno

Intenzivno državniško poletje

Zadnje dni in tedne se celo zainteresirani spremljevalci mednarodne dejavnosti Jugoslavije malce težko najde, toliko obiskov in pogovorov se vrsti pri nas doma in na raznih koncih in krajih sveta. Naše tje - brez posebnega reda - samo glavne. Generalni sekretar Združenih narodov Perez de Cuellar v Jugoslaviji. Predsednica ZIS Milka Planinc na obisku v Sovjetski zvezi. Predsednik predsedstva SFRJ Radovan Vlaković je imel pogovore v Etiopiji, Mozambiku, Tanzaniji, Zambiji in Angoli. Pri nas je bila francoska gospodarska delegacija pod vodstvom ministrice za industrijo Cressonove; govor je bil tudi o ne povsem idiličnem sodelovanju med IMV in Renaultom. Zdaj je pri nas predsednik francoske skupščine Louis Mer-maz. In včeraj je končal pogovore sekretar poljske partije in predsednik vlade Woyciech Jaruzelski.

Če prištejemo k temu ne tako davni obisk zahodnonemškega kanclerja Helmuta Kohla in obisk predsednice ZIS v ZDA, dobimo široko paleto zunanepolitične dejavnosti Jugoslavije. Pri tem so zaznamni predvsem tile cilji. Jugo-

slavija kot neuvrščena država je pripravljena in zavzeta za enakovredno sodelovanje z vsemi državami ne glede na družbenopolitično ureditev, ki so pripravljene na takšne odnose enakopravnega dialoga. Dialog je možen, tudi če so med Jugoslavijo in drugo državo razlike v pogledih na nekatera mednarodna vprašanja ali na vprašanja medsebojnih odnosov. Z dru-

Piše Jože Šircelj

gimi besedami: bolje se je pogovarjati kot zmerjati in kregati se, če rečemo po domače.

Takšno ravnanje v mednarodnih odnosih je v skladu z našo opredelitvijo o odprtosti v svet. To nam omogoča zvedeti za mnenja in stališča drugih, pa tudi povedati lastno mnenje, stališča, predloge. To je dobro varstvo zoper poskuse, da bi Jugoslavijo na mednarodnem odru nekako odrinili v stran.

Ker smo v nemajhnih gospodarskih težavah, so taki stiki, obiski, pogovori dobrodošla priložnost za dogovore o izboljšanju blagovne menjave, pa tudi ali predvsem o vzpostavitvi ali utrditvi višjih

oblik gospodarskega sodelovanja, v industriji, kmetijstvu, znanosti in tehnologiji. In ne nazadnje: beseda steče tudi o lažšanju bremena naših odplačil dolgov na tujem.

Afriška turneja predsednika Vlakovića je razen tega imela še poseben, pomemben cilj. Petdeset afriških držav tvori polovico članstva gibanja neuvrščenih. Države, ki jih je Radovan Vlaković obiskal, sodijo med najbolj aktivne v gibanju. Angola bo gostiteljica ministrskega sestanka neuvrščenih, ki se bo začel 2. septembra v angolskem glavnem mestu Luandi. Ta sestanek bo priprava na naslednji vrhunski sestanek šefov držav in vlad neuvrščenih. Zato je v tem obdobju jugoslovansko posvetovanje z drugimi neuvrščenimi izrednega pomena za pospešitev dejavnosti neuvrščenih in za to, da bi razrešili nekatera odprta vprašanja med neuvrščenimi samimi - ne nazadnje vprašanje, kje naj bo naslednji vrh, kajti malo verjetnosti je, da bi bil lahko v iraškem glavnem mestu Bagdadu; iraško-iranska vojna namreč traja še kar naprej in na žalost ni znamenj, da bodo sovražnosti kmalu prekinili.

FOTO: HINKO JERČIČ

Petmilijonti pralni stroj in hladilnik

Vse sile v proizvodno in tehnološko preobrazbo Gorenja Gospodinjiski aparati

V ponedeljek sta prišla s tekočega traku v delovni organizaciji Gorenje Gospodinjiski aparati v Titovem Velenju petmilijonti pralni stroj in petmilijonti hladilnik. V kolektivu so ob tej priložnosti pripravili tiskovno konferenco, na kateri so posredovali podatke o trenutnem položaju in možnostih za nadaljnji razvoj tega velenjskega kolektiva.

Delovna organizacija Gorenje Gospodinjiski aparati je največji jugoslovanski proizvajalec izdelkov bele tehnike in se uvršča med trideset največjih proizvajalcev bele tehnike v Evropi. Na dan izdelajo nad 10.000 gospodinjiskih aparatov, več kot 60 odstotkov pa jih izvozijo širom po svetu. Kolektiv, ki je nastal lani s samoupravno in poslovno preobrazbo Gorenja Tovarne gospodinjiskih aparatov, zaposluje več kot 5000 delavcev, ki bodo letos proizvedli za več kot 50 milijard dinarjev izdelkov.

Nad 60 odstotkov celotne proizvodnje bodo prodali na tujem in sicer veliko večino na tehnološko najzahtevnejša svetovna tržišča. V petih me-

secih so ustvarili 45 milijonov dolarjev dohodka in dvignili produktivnost dela za 5 odstotkov, kar pa nima pravega učinka, ker so se istočasno vhodni materiali podražili kar za 44 odstotkov. Zato je povprečni osebni dohodek v kolektivu še vedno nizek in sicer znaša 35.000 dinarjev.

Najpomembnejša tržišča za gospodinjiske aparate Gorenje so: Francija, Velika Britanija, Zvezna republika Nemčija, Avstralija, Avstrija in Italija. Največ pralnih strojev izvozi Gorenje v Zvezno republiko Nemčijo, največ hladilnikov pa v Združene države Amerike in Avstralijo. Kolektiv si ob tem tudi prizadeva, da bi zadržal sedanjí delež izvoza na tržiščih kot sta Kanada in srednja Amerika, ponovno se skuša uveljaviti v državah severne Evrope, proučuje tržišče severne Afrike, razmišlja o ponovnem izvozu v Iran in Irak in računa na precejšen izvoz hladilnikov in tehnologije na Kitajsko. Ob tem skuša vse bolj izvažati gospodinjiske aparate kot del integralne kuhinje, kar je go-

tovo dohodkovno bolj zanimivo kot pa izvoz posameznih izdelkov bele tehnike.

V tem trenutku namenjajo največ pozornosti pripravam za proizvodno in tehnološko preobrazbo delovne organizacije. Zastavili so si namreč cilj, da bodo prihodnja leta začeli s proizvodnjo nove generacije izdelkov bele tehnike, katerih konstrukcijske

rešitve bodo še sodobnejše izdelki pa še varčnejši. Novi izdelki bodo v veliki meri elektronsko krmiljeni. V kolektivu bodo začeli proizvajati tudi izdelke, ki jih doslej v proizvodnem programu Gorenja Gospodinjiski aparati še ni bilo. Tako bodo, na primer, izdelali stroj z vlaganjem perila zgoraj in sušilnik perila.

Razširjena ponudba

V Lesnini so povečali prodajne prostore

Približno trije meseci so minili, kar so v Lesnini v Levcu za 500 kvadratnih metrov razširili svoje malo-prodajne pohištvene prostore. To sicer ni dovolj dolgo obdobje, da bi lahko s gotovostjo ocenjevali porast prodaje, a že potek, da se je v tem času prodaja pohištva povečala za nekaj manj kot 40 odstotkov, je dovolj.

Predvsem zaradi tega, ker v prodajalnah pohištva že le-

ta beležijo ob začetku poletja tudi upad prodaje, je to velik uspeh. Sicer pa so v Lesnini z razširitvijo maloprodajnih prostorov pridobili predvsem pri preglednosti razstavljenega pohištva. Ob tej priložnosti so se povezali tudi proizvajalci druge stanovalniške opreme in tako lahko sedaj kupci v Lesnini ogledujejo ob pohištvu tudi izdelke proizvodnih programov Keramične industrije Ljuboje, Ema, Metke in kamniške Ideje. Predvsem s roloji in zaveseami iz kamniške Ideje so v Lesnini zelo popestrili svoj prodajni program.

Sicer pa v Lesnini poleg prodaje pohištva opravljajo tudi montažo, še prej pa do delavo oziroma predelavo le tega, rezanje po meri in robljenje talnih oblog ter izdelanje rolojev in zavese. Ob tem so pričeli v Lesnini razmišljati tudi o izboljšanju kakovosti sestave zaposlenih. Tako nameravajo zaposliti nekaj oblikovalcev in arhitektov, ki bi kupcem lahko svetovali ob nakupu in ne samo prodajali pohištva.

V 2500 kvadratnih metrih skladiščnih prostorov so v Lesnini z nakupom novega viličarja omogočili tudi skladiščenje večjih količin pohištva oddaljenih dobaviteljev. V letošnjem letu pa načrtujejo obseg prodaje za 800 milijonov dinarjev pohištva.

IVANA FIDLER

Dober kapitan ne zapušča ladje, kadar se potaplja

Se bodo razmere v tozdu Dom le ustalile!

Okoli osemdesetletanski delovni kolektiv temeljne organizacije šmarskega Ikoma, Dom, je še vedno v negotovosti. Delavci so si trenutno na jasnem le o tem, da imajo zelo nizke osebne dohodke in da jim dela primanjkuje. Vsa prizadevanja širše družbenopolitične skupnosti, da bi se problem tozda Dom enkrat za vselej rešil, so trenutno brez prave perspektive, so le ugibanja, ali bo najnovejši predlog izvršnega sveta občinske skupščine le dal učinke, ki bi v bližnji prihodnosti ustalili negativne tokove.

Temeljna organizacija Dom je že dolgo brez pravega vodstva, brez strokovnjakov. Napovedi, da takšno stanje utegne pripeljati do negativnih učinkov gospodarjenja, so se lani, ob koncu leta, tudi uresničile. Izguba je narekovala akcijo.

Ukrep začasnega družbenega varstva se ni obnesel, vse je ostalo približno na isti točki kot lani. Izvršni svet skupščine občine je nemalo časa namenil reševanju kadrovskih, samoupravnih in ekonomskih razmer v Domu. Junija letos so se delavci tozdu Dom z referendumom odločili, da se odcepijo od delovne organizacije Ikom, ker bi se naj že julija priključili k sorodni delovni organizaciji Gokop v Rogaški Slatini. Pa se je pokazalo, da delavci Gokopa za to bratovšči-

no niso, na zborih delavcev so to nedvoumno izrazili.

Direktor delovne organizacije Gokop in začasni poslovodni organ v temeljni organizaciji Dom, Vlado Hudič, je prepričan, da se v danih pogojih v Domu ne da ničesar izboljšati. Pred kratkim se je direktor delovne organizacije Ikom, Vinko Strašek, odločil, da zapusti ladjo, ki se potaplja, kar je tudi storil.

Delavci tozda Dom, ki so v Gokopu ostali na cedilu, se bodo morali v kratkem zopet z referendumom odločiti, ali so za ponovno priključitev k delovni organizaciji Ikom. Na predzadnji seji izvršnega sveta šmarske občinske skupščine je bilo vsem jasno, da pri sedanjem (začasnem) vodstvu tozda Dom ne velja vztrajati in da je treba poiskati človeka, strokovnjaka, ki bi znal vso stvar prijeti drugače, morda z več volje, gotovo pa z več optimizma. Morda je bila tudi odločitev izvršnega sveta, da je treba ukrep začasnega družbenega varstva razširiti na celotno delovno organizacijo Ikom. Na vidiku je novo ime, upanje, Dušan Drača, eden od nekdanjih strokovnjakov in vodilnih delavcev v Ikomu. O tem predlogu izvršnega sveta bodo zadnje besede rekli delegati šmarske občinske skupščine na zasedanju, ki bo še ta mesec.

MARJELA AGREŽ

Za izgubo niso krive le razmere

Nobena skrivnost ni, da je bradbenišvo v težavah, ker je vse manj naložb in jim temu primerno manjka dela. Tudi velenjsko podjetje za hidrogradnjo, gradnjo prometnih objektov in hortikulturo ni izjema, saj so v letošnjem prvem tromesečju ustvarili kar 41 milijonov izgube, kar za tako majhen kolektiv nikakor ni malo. Izguba bodo imeli tudi ob polletju, vendar so jo v zadnjih mesecih uspeli znatno znižati, tako da trenutno znaša 8,5 milijonov dinarjev.

V kolektivu pričakujejo, da bodo zaključili letošnje poslovno leto brez rdečih števil, ker trenutno kaže da bodo imeli dovolj naročil in da bodo lahko zapolnili svoje zmogljivosti sto odstotno. Seveda pa vzrokov za težave ne gre iskati le v splošnih slabih razmerah v gradbeništvu, česar se vse bolj zavedajo tudi v delovni organizaciji HPH.

Veliko je očitkov, ki letijo na razmere v kolektivu in ni jih malo v občini, ki menijo da je podjetje v Titovem Velenju nepotrebno. V delovni organizaciji HPH v zvezi s tem pravijo, da bo konkurenca na tržišču pokazala kdo je potreben in kdo ni. Za svoj obstoj se ne

boje, ker so prepričani da dovolj dobro delajo. Zavedajo se tudi, da nosijo del krivde za negativne poslovne rezultate sami, kajti zadnja leta niso skraj ničesar naredili na raziskavi tržišča. Pomanjkljivosti skušajo v kolektivu odpraviti, vendar ob tem pravijo, da je najbistvenejši vzrok sedanjih težav, ker sta tudi Vekos in velenjski rudnik lignita začela z dejavnostjo nizke gradnje, kar je v nasprotju z resolucijsko zahtevanim razvojem velenjskega gospodarstva.

Vrste očitkov je bilo deležno tudi dosedanje vodstvo tega velenjskega kolektiva. V delovni organizaciji HPH so imeli zaradi tega kar nekaj izrednih sestankov in na enem izmed zadnjih je delavski svet razrešil dosedanjega direktorja Franja Kljuna. V kolektivu so ob tem ocenili, da bo gotovo potrebnih še več kadrovskih sprememb.

Dosedanjega direktorja so razrešili dolžnosti med drugim zato, ker so ocenili, da skoraj ni bilo povezanosti in pretoka informacij med vodilnimi in samoupravnimi organi, ker so se sklepale neustrezne pogodbe, ker je bilo veliko nesmiselnosti in stroškov v delu razvojnega sektorja ipd.

VILI EINSPIELER

Priznanja za žalske inovatorje

Komisija za podelitev priznanj in nagrad Inovator Zalec 84 in odbor za pospeševanje raziskovalne in inovacijske dejavnosti občinske raziskovalne skupnosti sta na slavnostni seji za praznik občine Zalec podelila nagrade in priznanja Inovator Zalec 1984.

Za množično inventivno dejavnost je prvo nagrado in priznanje prejel Jože Vasec iz Keramične industrije Ljuboje za inovacijo zamenjava dovajalnih obročev na avtomatih, drugo Ivan Banko iz Tekstilne tovarne Prebold za štiri inovacije na delovnih strojih v proizvodnji, tretjo Miro Štarkl iz Minerve Zalec za oplaševanje cevi direktno na linijo, četrto nagrado sta prejela Miran Korosec in Miroslav Ribič iz

Ingrada Gomilsko za inovacijo za zamenjavo furnirnih trakov, peto Franc Orešič za inovacijo stičenje predelnih sten. Priznanja pa so dobili Marjan Serti, Metka Lužar, Stane Žagar (vsi iz SIP Sempeter), Danilo Vilč in Edi Jug iz tovarne nogavic Polzela in Andrej Skok iz Gradnje Zalec.

Za razvijanje in uvajanje nove proizvodnje sta prvo nagrado in priznanje prejela Slavko Šketa in Esad Bajramović iz Gradnje Zalec za uvedbo trislojnega montažnega prostostoječega dimnika, drugo so prejeli Marjan in Peter Povše in Dani Lešer iz Hmezada za razvoj in uvedbo v proizvodnjo toplozračnega kotla za sušenje hmelja, tretjo Boris Skalin iz Hmezada za razvoj in

uvedbo v proizvodnji predelave hrane za ribe iz odpadnih krvi ter Jure Pešec iz Ferrali ta za stezno spojko in drugi tri predloge.

Na raziskovalnem področju so prejeli prvo nagrado Milan Veronek, Tone Wagner, Stane Verdev in Bojan Cvetković iz Inštituta za hmeljarstvo Zalec za raziskavo pasovnih namakalnikov za namakanje pod rastlinami, drugo Andrej Florjan Franc Rancigaj, Brane Cimerman in Ivan Štamol iz SIP Sempeter za raziskavo in razvoj samovoznega hmeljarskega kosilnika in tretjo nagrado Milan Gostečnik Srečko Meh in Boris Valenčič iz SIP Sempeter za raziskavo in razvoj priključnega žitnega kombajna.

TONE TAVČAR

SOZD, N.S.O.

MERX

PROIZVODNA IN TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA

KMETIJSKI KOMBINAT

ŠENTJUR N.S.O.

TOZD KLAVNICA

Obveščamo cenjene potrošnike, da prehajamo s 15. julijem v MESNICI PRI MAGISTRATU na Trgu V. kongresa v Celju na poletni delovni čas.

Do konca septembra bo mesnica odprta tudi ob nedeljah od 6. do 10. ure.

Vojaki so pomagali v Šmarjeti

Krajanji Škofje vasi so ob Dnevu borca dobili novo asfaltirano cesto. Razgovori o 500 metrov dolgem cestnem odseku v Šmarjeti so stekli že pred tremi leti, vendar pa je do njihove realizacije prišlo šele letos, potem ko so Občinska komunalna skupnost, krajevna skupnost in celjska garnizija našli skupen jezik.

Kar devetim kmečkim gospodinjstvom je asfaltirana cesta olajšala življenje, hkrati pa je pridobitev pomembna tudi za pripadnike JLA, saj jim omogoča lažji pristop do bližnjega vojaškega skladišča.

Dela na trasi so v celoti opravili vojaški inženirji, za asfaltno prevleko je poskrbelo komunalno podjetje CE-KA, z marljivim delom pa so na pomoč priskočili tudi krajanji. Vsa dela so končali v treh tednih, to je v predvidenem roku, kar je še posebej pohvalno. Vrednost opravljenih del so ocenili na 400 milijonov starih dinarjev, dejansko pa jih je gradnja veljala polovico manj.

Cesta v Škofji vasi je tako rezultat dobrega sodelovanja JLA in krajanov, take akcije pa nameravajo še nadaljevati.

MARJETA TRATNIK

V Lastnič po novi cesti

Dober kilometer asfalta naznanja več življenja

Lastnič je zaselek v šmarski krajevni skupnosti Polje ob Sotli, ki je ena najslabše razvitih v občini. Značilnost za takšne kraje pa je, da ljudje odhajajo tja, kjer je življenje lepše, lažje. Tudi v Lastniču so se kmetije od prvih povojnih let dalje praznile, odhajali so mladi, na kmetijah so ostajali ostareli. Danes je tega sicer manj, večina krajanov odhaja zjutraj na delo v druge kraje, industrijske centre, popoldne pa se ukvarjajo s kmetijstvom. Pravih kmetov je bolj malo.

Ko so v nedeljo v Lastniču odprli novo cesto, je bil to za vso vas velik praznik. Da nova cesta naznanja življenje v tem delu krajevne skupnosti, je v priložnostnem govoru poudaril Martin Vrenko, predsednik sveta krajevne skupnosti Polje ob Sotli. Otvoritev ceste so zaupali najstarejšemu krajanu, Ludviku Šarlahu, dogodek pa so, poleg številnih domačinov, spremljali še predstavniki občinske samoupravne cestno komunalne skupnosti ter izvršnega sveta in skupščine občine Šmarje pri Jelšah.

Nova asfaltna cesta v Lastniču je dolga dobrih tisoč tristo metrov. Sredstva za gradnjo sta prispevali krajevna skupnost Polje ob Sotli in samoupravna cestno komunalna skupnost občine, levji delež pa so prispevali krajanji v Lastniču sami, z urami prostovoljnega dela, ki jih niti ne morejo sešteti in prispevki v denarju. Skoraj poldrug kilometer asfalta je bil zanje velik zalogaj.

Zato je bila otvoritev ceste primerno slavnostno obarvana, z zastavami, mlaji, omizje, za katerega so poskrbele ženske pa je bilo

obloženo z dobrotami vseh vrst. Tudi dobre kapljice je v teh krajih dovolj. Za vesele viže in poskočnice je do prvih ur naslednjega dne skrbel vokalnoinstrumentalni ansambl Signali iz Ljubljane. Igrali in peli so zastoj, kar bi bilo tudi vredno podčrtati.

MARJETA AGREŽ

Prof. Tine Orel

Prof. Tine Orel, slavist, rojen 9. 2. 1913 v Trzinu, je bil po končanem študiju zaposlen na naši šoli skoraj dvajset let. Kot profesor najprej v šolskem letu 1938-39, po vojni pa od 1. 1945 do 1948. Zatem pa je bil cenjen ravnatelj vse do leta 1963. Torej skupaj 15 let.

Kot profesor je bil zelo uspešen. Široka razgledanost in načitanost sta mu omogočala opravljati delo sodobno, zanimivo, aktualno in razmišljajoče. Ozkosti ni poznal ne pri svojem delu ne pri delu dijakov.

Prof. Tine Orel je v gimnaziji s svojim stilom dela v 15 letih vodenja vtisnil svoj pečat. V letih, ko smo potrebovali številne intelektualne kadre, ko je gimnazija s svojim programom bila najbolj cenjena šola med vsemi srednjimi šolami, se je zavod pod njegovim vodstvom, v sodelovanju s številnimi profesorji razvil v regijsko šolsko institucijo, ki je imela ugled med učitelji, starši, učenci in profesorji visokih šol, kamor je odhajalo dijaštvo skoraj v celoti. V šoli so uspešno izobraževali in vzgajali. Njegovo vodenje profesorskega zbora je bilo strokovno in demokratično. Zelo znana, zanimiva, lahko bi rekli pravi literarni biseri, so bila njegova razmišljanja na uvodnih učiteljskih konferencah. Zanimal se je za vse oblike prostovoljnih aktivnosti. Posebej bi izpostavil njegovo zanimanje za pevsko in telesno kulturo. Mladinski mešani pevski zbor je v času njegovega ravnateljevanja dosegel enega svojih viškov. Za telesno kulturo pa naj omenim izgradnjo gimnazijskega stadiona, ustanovitev prvega šolskega športnega društva ter njegovo življenjsko ljubezen - planinstvo.

Zelo se je razumel tudi z dijaki. Zapišimo le, da je kot ravnatelj sodeloval dvakrat (1949 in 1953) na mladinskih zveznih delovnih akcijah in da je organiziral vrsto planinskih izletov z dijaki. Zato ni čudno,

da so mladi l. 1963, ko so se poslovili od svojega ravnatelja, ocenili, da je prof. Tine Orel veliko storil za zboljšanje odnosov med profesorji in učenci, da jih je dobro poznal, da je našel s posamezniki neposreden stik in da je bil med mladino zelo priljubljen.

Hkrati s poklicnim delom je potekalo njegovo kulturno, planinsko in politično delo. Ocenjeval je gledališko življenje v Celju. Pisal je strokovne in duhovite zunanje politične preglede. Sodeloval je pri Celjskem zborniku. Slovenski javnosti je znan kot planinec in planinski publicist. Glavni urednik Planinskega vestnika je bil od leta 1948-1979. Njegovih sestavkov in spisov skoraj ne moremo prešteti. Kot politik je vodil številne različne komisije in svete. V občini, okraju in republiki.

Prof. Tine Orel je bil z našo šolo, z bivšo gimnazijo življenjsko povezan. Tudi v času, ko je služboval drugod, in v času upokojitve. Zanimal se je za težave, uspehe. Še lani je sodeloval s svojim prispevkom v Letnem poročilu. Zapisal bi lahko, da je njegovo delo bilo resnično povezano s Celjem, z gimnazijo. Tu je bilo njegovo prvo službeno mesto in tu je zaključil svojo pot z blestečim govorom, ki ga je imel dan pred svojo prerano in nepričakovano smrtjo z eno od povojnih gimnazijskih generacij.

Upravičeno smo žalostni ob izgubi človeka, ki je imel našo šolo in naše delo iskreno rad.

prof. JOŽE ZUPANČIČ

Pester počitniški program za mladino

Komisija za prostocčasne aktivnosti otrok in mladine pri Občinski zvezi prijateljev mladine Celje je pripravila pester počitniški program za otroke in mladino. Tako so za predšolske otroke, šolarje, tabornike in mlade gasilce v mesecu avgustu pripravili letovanja v Savudriji in Simonovem zalivu.

Stroški potovanja so 11.000 za letovanje v Savudriji in 7.000 dinarjev za letovanje v Simonovem zalivu. Prijave sprejemajo pri Občinski gasilski zvezi in Občinski zvezi tabornikov. Za vse tiste, ki si morja ne morejo privoščiti, bo dovolj zanimivih aktivnosti tudi v Celju in njegovi bližnji okolici. Kino podjetje namreč za osnovnošolce in srednješolce organizira brezplačne

filmske predstave in matinee, ki bodo od četrтка do nedelje ob 15.30 uri in v ponedeljek, torek in sredo ob 10. uri.

Na Delavski univerzi so za osnovnošolce pripravili prav tako brezplačne tečaje in sicer v modelarstvu, fotografiranju in računalništvu, ki bodo v prostorih Delavske univerze Celje trikrat tedensko, dopoldan od 9. do 11. ure in popoldan od 16. do 18. ure.

Mladi bodo lahko uživali tudi v video in glasbenih večerih s plesi, ki jih pripravljajo na Centru za kulturno dejavnost pri OK ZSMS. Odvijali se bodo v prostorih centra in na Gričku vse petke zvečer v juliju in avgustu.

Zelo zanimivo aktivnost ponujajo tudi pri ZSAM Celje, saj so za celjsko mladino na poligonu v Ljubečni pri-

pravili vožnje z motornim kolesom in gokardom. Vožnje bodo potekale pod vodstvom mentorjev in sicer ob petkih od 15 ure in v soboto od 8 ure naprej. Na svoj račun bodo prišli tudi ljubitelji športa, kajti HDTK Cinkarna organizira teniške tečaje in kotalkarska tekmovanja. Prijave sprejemajo na drsališču, plačilo pa bo odvisno od števila prijaviženih. Plavalni klub Neptun na kopališču ob Savinji prav tako organizira plavalne tečaje. Namenjeni so predvsem osnovnošolski mladini, cena tečaja pa še ni znana. Na svoje bralce pa niso pozabili tudi v knjižnici Edvarda Kardelja, kjer so v Pionirski knjižnici pripravili pravljene ure, ki bodo potekale ob četrkih od 9. ure dalje.

ROBERT GORJANC

30 let uspešnega dela RD Sempeter

Družina sedaj razpolaga s 95 hektarov ribolovnih voda

V soboto popoldne so člani Ribiške družine in drugi pri Ribiškem domu v Prešerjahu praznovali 30-letnico ustanovitve RD Sempeter. Za ta jubilej so pripravili več prireditev. Tako je bila v Savinovem razstavnem salonu odprta razstava trofej ter drugih ribiških pripomočkov in pripravili so meddruštveno tekmovanje v lovu rib s plovcem.

Tekmovanja lova rib s plovcem se je udeležilo 16 ekip iz 14 ribiških družin Slovenije. Ekipno je zmagala RD Trbovlje s 7850 točkami, sledi Ptuj 6600, RD Celje 3515, Maribor 2730, Sempeter 2710 točk itd. Med posamezniki se je najbolj izkazal Drago Prašnikar (Trbovlje), 4325 točk, sledi Vlado Ogrižek (Ptuj) 3375, Avgust Požek (Celje) 2650 točk itd.

Na osrednji prireditvi je govoril predsednik Ribiške družine Sempeter Venčeslav Bauer in poudaril: »Pri miranju RD Sempeter leta 1955 je bilo 54 članov, danes pa družina šteje 800 članov, članice in mladincev. Od

skromnega začetka pa do današnjih dni je družina nenehno rasla. Malo je ribiških družin v Sloveniji, ki bi bile po številu in delavnosti tako močna, kot je naša. Mi ribiči se zavedamo, da brez dela ni napredka. Zato vztrajamo v stalnem boju za čistočo naših voda ter vlaganju in vzreji ribjega zaroda in mladice. Vzrejo rib v gojitvenih potokih nam omogoča stalno lovanje v ribolovne vode za lov, s tem, da nadomeščamo izlovljene ribe. Iz gojitvenih potokov pridobivamo v glavnem zadostno količino salmonidov, dočim pa ciprni kupujemo in vlagamo za pod trnek. Danes razpolagamo s 95 ha ribolovnih voda, 19 ha gojitvenih voda in 6 ha jezer...» V govoru se je tovariš Bauer dotaknil tudi vse večjega onesnaževanja voda, sodelovanje z drugimi ribiški družinami, načrtov za zajezitev hudournikov na severozahodni strani občine Zalec, rekreacije, športnega ribolova, turizma itd.

Se vam pripeti, da hočete kupiti Novi tednik, pa je ta na prodajnih mestih že razprodan? Postanite naročnik in imeli boste zagotovljen izvod, ki vam ga bo na dom dostavil poštar!

TONE TAVČAR

13. Teden domačega filma

Retrospektiva slovenske filmske ustvarjalnosti ob 40. letnici slovenskega filma

Celje, 15. do 21. julija

2. Teden slovenskega filma

Ponedeljek, 15. 7. ob 20. uri

Dobri stari piano

Režija: France Kosmač, 1959. Igrajo: Vida Kuhar, Vekoslav Janko, Bert Sotlar, France Milčinski, Janez Škof, Andrej Kurent, Kristjan Muck in drugi.

Torek, 16. 7. ob 20. uri

25 javlja

Režija: František Čap, 1960. Igrajo: Dušan Janičičević, Tamara Miletič, Stevo Žigon, Nikola Simić, Rolf Vanka, Angela Hlebec, Mata Milošević in drugi.

Sreda, 17. 7. ob 20. uri

Po isti poti se ne vračaj

Režija: Jože Babič, 1965. Igrajo: Davor Antolič, Ljubiša Samardžić, Jože Zupan, Miha Baloh, Miranda Zaharija, Vesna Krajina, Petre Prličko, Andrej Kurent in drugi.

Četrtek, 18. 7. ob 20. uri

Grajski biki

Režija: Jože Pogačnik, 1967. Igrajo: Nikola (Kole) Angelovski, Ali Raner, Miha Baloh, Hana Brejchova, Janez Rohaček, Branka Petrič, Stane Sever, Olivera Markovič, Lado Leskovar in drugi.

Petek, 19. 7. ob 20. uri

Čudoviti prah

Režija: Milan Ljubič, 1975. Igrajo: Silvo Božič, Ljubiša Samardžić, Jože Zupan, Maks Bajc, Janez Vrhovec, Ivanka Mežan.

Sobota, 20. 7. ob 20. uri

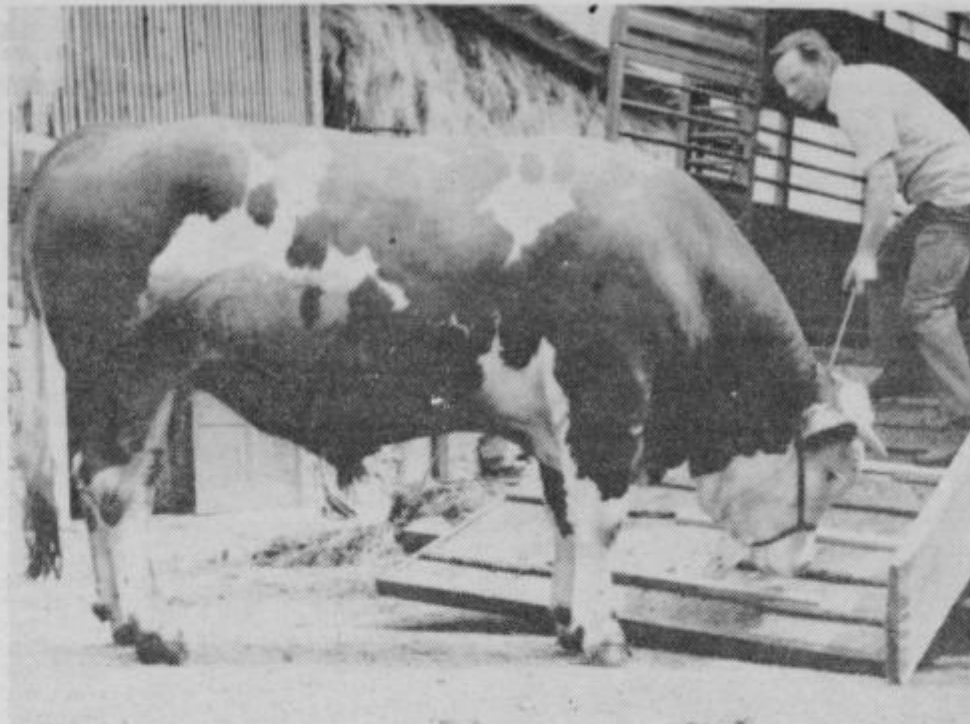
Praznovanje pomladi

Režija: France Stiglic, 1978. Igrajo: Zvone Agrež, Relja Bašič, Zvone Hribar, Angela Hlebec, Andrej Kurent, Zvezdana Mlakar, Radko Polič, Lojze Rozman, Dare Ulaga in drugi.

Nedelja, 21. 7. ob 20. uri

Deseti brat

Režija: Vojko Duletič, 1982. Igrajo: Radko Polič, Bert Sotlar, Stevo Žigon, Boris Kralj, Matjaž Višnar, Jana Habjan, Željko Hrs in drugi.

Smajo Alugič, komandant brigade pobratenih mest Celje-Doboj-Čuprija: »Kljub temu, da je povprečna starost brigadirjev komaj 16 let, so se pri delu izkazali in v prvi dekadi smo bili udarni. Med seboj so se zelo dobro ujeli, saj doslej ni bilo nikakršnih težav, kljub temu, da prihajajo iz treh republik. Škoda le, da je v brigadi tako malo Slovencev.«

Milisenco Malbašič iz Celja: »Poleg dela na trasi imam še nalogo ekonoma, kar pomeni, da skrbim za malice, posteljnino in sploh vso brigadirsko opremo. Zato imam dela čez glavo, jezi pa me, da so malice zelo enolične in brigadirji z njimi niso zadovoljni. O tem smo se že pogovarjali s komandanti brigad in upam, da se bodo stvari spremenile.«

Angela Zelenko iz Desterika: »Veseli smo, da so brigadirji prišli v našo vas, saj bomo končno dobili vodo. Pri nas smo jo že imeli, ker smo si vodnjak sami skopali, vendar je ni dovolj. Vidimo, da so pri delu pridni in prizadevni, zato jim z veseljem ponudim kozareček iz domače kleti. Pravijo, da je pri nas vino najboljšje.«

Tri mesta, samo ena brigada

Mladi so se v brigadi pobratenih mest spoprijateljili

Dornava pri Ptuj, kraj na obrobju Slovenskih goric, je že vrsto let gostitelj mladim iz vse Jugoslavije, ki pridejo, da bi z delom pomagali pri razvoju tega področja. Letošnje zvezne mladinske delovne akcije Slovenske gorice 85 so se v prvi izmeni poleg brigadirjev iz Prijedora, Pančeva in Kumanova udeležili tudi mladi iz Celja. Skupaj z mladimi iz Čuprije in Doboj so sestavljali bratsko brigado, katere pokrovitelj je bila Cinkarna Celje. Takšna brigada je redkost na delovnih akcijah in že zato zasluži nekoliko več pozornosti.

Izmed 48 brigadirjev, kolikor jih je bilo v brigadi, jih je iz Celja prišlo sedem. Ob prihodu na akcijo so bili sicer številčnejši, v naselju pa so nato ugotovili, da jih je v brigadi preveč in so jih osem poslali v Suho krajino. Komandant akcije Mirko Vapotič pravi, da je bilo to potrebno zaradi prostorske stiske v naselju, čeprav bi na delovišču ne bil odveč še kakšen par pridnih rok.

Celjski mladinci imajo o tem svoje mnenje in pravijo, da bi tistih nekaj postelj že še spravili v staro šolsko zgradbo, kjer brigadirji bivajo in da jih ne bi smeli kar tako poslati na drugo delovno akcijo. Že zato ne, ker je Sloveniji vsako leto več težav z evidentiranjem mladim za brigade in daje takšno »prebukiranje« precej slab vtis. Kakorkoli, v Slovenskih goricah je ostalo bolj malo Slovencev, pa še ti so bili zelo mladi. Ko smo jih obiskali na delovišču v zaselek Desternik, kjer so kopali vodovod, smo videli, da povsod delo ni enostavno. Mlajši in slabotnejši se zato niso mogli kosati s starejšimi. Pa saj ni pomembno, koliko zemlje skoplješ, so menili. Če ne gre več, pač ležeš v senco in počivaš ali pa celo zadremaš, tudi takšne smo videli. Morda pa ni bilo krivo le sence in težka lopata; gospodinja bližnje domačije je namreč pridno nosila iz svoje kleti.

Domačini so imeli vrata vedno odprta, celotna vas je zažela z mladimi. S pohvalami niso skoparili, saj bodo končno dobili vodo. Nekateri v vasi so jo sicer že imeli, ker so si sami skopali vodnjak, vendar pa jo je bilo premalo, zato so jo morali dovajati z gasilskimi cisternami. Seveda pa so krajani brigadirjem tudi priskočili na pomoč. Od jutra pa do poznih večernih ur so eno izmed so-

bot delali in živeli z brigadirji. Tako so v enem dnevu končali 800 metrov trase, po končanem delu pa so se z njimi še povsneli.

Delovni dan brigadirjev ni poseben privlačen, saj se vstajanje začne že pred peto uro zjutraj, sledi šesturni delavnik, popoldne pa cel kup interesnih dejavnosti, ko bi se vsak najraje zvalil v posteljo in spal. Tako pa odidejo igrati žogo ali pa na razne tečaje, med katerimi je zanimiv tisti za neplavalce v Ptujskih toplicah. Poleg tega niso bili zadovoljni s hrano, saj je eden izmed vedno lačnih dejal: »Krompir in riž, riž in krompir.« To je bil tudi edini očitak ko so govorili o pomanjkljivostih na akciji. Vse ostalo se jim je zdelo dobro in vsi po vrsti so menili, da bodo na akcijo še prišli.

TATJANA CVIRN

Franjo Dolenc iz Celja: »Letos sem prvič na akciji in vse mi je zelo všeč. Spoznal sem že cel kup novih prijateljev, s katerimi smo se domeni, da se prihodnje leto srečamo na delovni akciji v Istri.«

Zakaj preklinjamo!

Preklinjanje je zelo razširjen pojav. Neokusne besede in besedne zveze nas spremljajo skoraj na vsakem koraku in, čeprav se vsi zavedamo, da preklinjanje ni lepo početje, ponavadi ne storimo nič za to, da bi ga odpravili.

Popolnoma se zavedamo, da samo s kritičnimi članki ne bomo mogli docela zajezi ti tega neprijaznega pojava na področju govornega občejanja, vendar pa boste morali priznati, da že samo razpravljanje o tej problematiki lahko pomeni vsaj korak na poti do končnega cilja. Težko bi tudi trdili, da bi ta cilj bil popolno izkoreninjenje kletvice iz našega vsakdanjega besednjaka. Gotovo pa je notranja želja slehernega govornega sposobnega Ze-

mljana, pa najsi je to željo preverjal ali ne, da bi vedel čemu in v kakšne namene uporablja določene besedne sestavine. In tako smo prišli do tistih najpomembnejših vprašanj! Sprehajajoč se po celjskih ulicah, smo o tem povprašali tri naključno izbrane sogovornike!

Leon Peklar, študent 1. letnika prava iz Hrastnika: »Po mojem mnenju je preklinjanje stara lepa slovenska navada. Izvira iz daljne zgodovine, saj so preklinjali že naši dedki, ko so se ga zaradi jeze takole malo preveč napili. Danes pa časi tudi niso kaj bolj rožnati in ljudje od vseh teh težavah kar naprej preklinjajo. Kletvice se lahko slišijo na raznih mestih, čeprav na javnih manj očitno. Čez vse stvari pa le ni

dobro kleti, tako namreč piše tudi v kazenskem zakoniku, kajne! Kako to reč izkoreniniti! Osebnost preklinjanja ne jemljem tako tragično, kajti na račun kletvic se včasih lahko tudi sprostim.«

Truda Tomažin, tajnica in kulturna animatorka v Tkanini TOZD Maloprodaja: »Ljudje preklinjajo iz več razlogov: iz jeze, strahu, nezadovoljstva, ne nazadnje pa tudi iz veselja. Res je, da mi ni najbolj prijetno, če sem proti svoji volji v družbi z ljudmi, ki kar tekmujejo med seboj, kdo si bo bolj umazal jezik, toda kaj, ko mi tudi sami nemalokrat uide kakšna nečedna zloženka. Prav bi bilo, da bi nekaj storili in to grdo razvado malce omejili, kajti popolnoma odpraviti se verjetno le ne da. To lahko dosežemo z boljso zgojo doma, v šolah, vrtcih in seveda tudi s samovzgojo.

Milan Pogelšek, električar iz Celja: »Če bi rekel, da

čisto nič ne preklinjam, potem bi se zagotovo zlagal. Trudim pa se, da bi bilo teh neprimernosti v mojem govorjenju čim manj. Mladi ne začnejo kleti kar tako sami od sebe. Tako kot se otrok vzgaja in razvija skozi splet različnih iger in vplivov, prav tako si tudi oblikuje svoj besedni zaklad in marsikdaj vse preveč zgodaj zaide vanj kakšna nepotrebna beseda. Zame je preklinjanje predvsem odraz razpoloženjskega stanja. Odpraviti se ga verjetno ne da, saj dijak, delavec, uradnik ali kdorkoli drug, v jezi ne bo znal drugega reči kot »jebemti«...

Mnenja o tej nemarnosti so si, kot lahko sami sklepate iz prebranih vrstic, precej podobna. Preklinjanje pač ni lepa reč. Verjetno pa bi le ne bilo prav, če bi iz njega naredili tak problem, ki bi ga bilo treba reševati z znanstvenimi sredstvi. Če bi vendarle poizkusili s poenostavljeno definicijo, bi lahko rekli, da je preklinjanje razpoloženjsko-situacijski pojav, ki poteka v procesu komuniciranja pod določenimi zakonitostmi, ima svoj vzrok nastanka in svojo funkcijo. Stežka bi trdili, da pomeni »preklinjalni jezik« kakšno novo interesno govorico v okviru socialnih zvrsti. Najbrž so kletvice le pojavna oblika katere od teh. Sicer pa naj ta vprašanja raje rešujemo na jezikovnem razsodišču, mi pa obljubimo, da bomo zakleli, če bo zares nujno potrebno. To pa naj ne bo prevečkrat.

ROBERT GORJANC

Družabno srečanje za Dan borca

Krajni odbor Združenja borcev NOV Slavko Šlander Celje pripravi vsako leto na Dan borca družabno srečanje. Tako se je letos v prostorih krajevnih skupnosti zbralo nad osemdeset članov tega združenja.

Pozdravni govor je imel tovariš Karlo Sagadin, edina preživela udeleženka ustanovnega sestanka OF v Celju, tovarišica Marica Frece, pa je obogatila srečanje z živo pripovedjo in spomini na skrbnost priprav prvega sekretarja Osvobodilne fronte v Celju, tovariša Toneta Grčarja in gostitelja tega sestanka Cirila Debeljaka.

Navzoče so pogostili še s skrbno pripravljeno zakusko, ki jo je tudi tokrat skupno z več aktivnimi članicami pripravila tovarišica Milka Grmovšek. Srečanje se je končalo z ubranim petjem partizanskih in ljudskih pesmi, kar je povezovalo člane v obnovljeno doživljanje pristne tovariške družabnosti.

DARINKA VIZJAK

Po 20 letih spet skupaj

Konec junija, natanko dvajset let po tem, ko so se razšli, so se nekdanji sošolci, ki so leta 1965 zaključili obvezno srečanje v šentjurski osnovni šoli, ponovno srečali.

Ob zaključku šolanja so se fantje in dekleta razkropili vsak na svojo stran in se začeli spopadati s prvimi življenjskimi težavami in skrbmi.

Vzdušje v šentjurskem motelu, kjer so se zbrali, je bilo pristrčno. Skupno osemletno življenje je rojevalo splet prijateljstev in prinašalo obilno radosti in veselja. Takrat fantje in dekleta, danes pa možje in žene se niso mogli dovolj naklepetati. Čeprav je bila zbrana le dobra polovica nekdanjih sošolcev, je bilo srečanje pristrčno.

ERNEST REČNIK

Leon Peklar

Truda Tomažin

Milan Pogelšek

Odpri so muzej grafične umetnosti

Svitar Kurt Müller podaril Rogaški Slatini dragocene umetnine

Rogaška Slatina je ponovno bogatejša za še eno kulturno pridobitev. V prostorih tamkajšnjega zdravilišča so namreč odprli Muzej grafičnih umetnin, ki jih je tej ustanovi daroval švicarski zbiratelj grafik in dolgoletni gost rogaškega zdravilišča Kurt Müller. Na ta način bodo še bolj popestrili kulturno dogajanje in turistično ponudbo v tem znanem letoviskem kraju.

Ob odprtju muzeja so pripravili tudi bogat kulturno-umetniški program, na katerem so nastopili Zdraviliški orkester z dirigentom zagrebške opere, rogaški moški pevski zbor in številni recitatorji, prisostvovali pa so mu, poleg velikega števila obiskovalcev, tudi nekateri ugledni predstavniki kulturnega in družbenopolitičnega življenja v tem kraju.

Darovane zbirke grafičnih del so izraz posebne zahvale Kurta Müllerja Zdravilišču v Rogaški Slatini, kjer so mu po njegovem prepričanju prav tu povrnili že močno ogroženo zdravje. Zbirka umetnin obsega grafične upodobitve od 16. do 19. stoletja, dodani pa so ji še stari pergamenti iz 14. stoletja. Vsak kos je star okrog 100 let. Prostor za darovalčeve umetnine so našli v najstarejši stavbi v Rogaški Slatini, ki jo popularno imenujejo Stara direkcija. Ta več kot 200 let star objekt so sedaj v okviru redne adaptacije prenovili in v zgornji etaži v 6 razstavnih sobah uredili muzejski prostor. Tu bo zaenkrat na ogled pregledna razstava prvih 50-tih tematskih zbirk, grafičnih listov vseh grafičnih tehnik, risb in akvarelov, še nekaj drugih grafik pa bo

do eksponirali v Pivnici, kjer običajno potekajo tovrstne razstave. Avtor ima v Švici še okoli 200 podobnih zbirk in vse namerava postopoma prenesti v Rogaško slatino.

V zbirki prevladujejo grafične upodobitve o Jugoslaviji. Tega je 10 zbirk, vsega skupaj torej okoli 70 slik. Med zanimivimi bi veljalo omeniti stare vedute o Sloveniji, Beogradu, Srbiji, Hrvaški, Bosni in Hercegovini, Črni gori, Istri, grafike o otroštvu in stoletnici pariške mode, ter še nekaj tihožitij z motivi iz živalskega in rastlinskega sveta, zbrana pa so tudi grafična dela dosedanjih držav Avstrije, Italije, Madžarske, Romunije, Grčije in še nekaterih drugih.

Vse to je Kurt Müller začel zbirati pred približno 35 leti. Leta 1970 je imel v razstavnem prostoru Pivnica samostojno razstavo, ki je naletela na velik odmev. To ga je vzpodbudilo, da se je začel vsebolj zagnano ukvarjati z idejo, da bi v Rogaški Slatini odprl svojo stalno zbirko. Vzpostavil je stike z vodstvom zdravilišča, ki so bili navdušeni nad njegovo zamisljo in so jo sedaj, ko so našli primeren prostor za muzej, na veliko veselje švicarskega gosta tudi uresničili. Darko Bizjak, direktor Zdravilišča, torej ustanove, ki so ji bile podarjene te umetnine, je ob tem dodal: »Odločitev Kurta Müllerja smo sprejeli z velikim navdušenjem. To je zares izjemen dosežek, ne samo za Rogaško Slatino, temveč za vso Slovenijo. Vse to smo snovali že več kot 10 let in naposled nam je uspelo. Rogaška slatina kot znani turistični kraj gotovo potrebuje

takšno bogatstvo svoje ponudbe na področju kulture. Pričakujemo velik odziv med ljubitelji likovne umetnosti, sicer pa je to pokazala že sama otvoritev muzeja. Seveda bodo v začetku večji interes kazali tuji gostje, ki imajo pač drugačen odnos do umetnosti, kot ga imamo žal včasih sami. Mislim pa,

Kurt Müller je doma v majhnem švicarskem kraju Emmen v bližini Luzerna ob vierwaldstätskem jezeru. Letos bo dopolnil 65 let. Deset semestrov je študiral umetnostno zgodovino in arheologijo, potem pa je postal trgovec. Leta 1957 se je posvetil izključno trgovini z umetniškimi slikami. Najprej je želel zbirati dela starih nizozemskih slikarjev, vendar te želje zaradi finančnih razlogov ni mogel uresničiti. Zato je pred približno 40. leti prešel na grafiko in v vsem tem času zbral to ogromno zbirko. V Zürichu ima svojo umetniško galerijo.

Pred leti je hudo zbolel. Po operaciji žolča in preboleli težki zlatenici-hepatitisu so mu priporočali zdravljenje v Rogaški Slatini, ker mu je z intenzivno terapijo tamkajšnjih zdraviliških delavcev kmalu uspelo okrevati.

da bo odprtje te zbirke pomenilo tudi neko vrsto vzgoje, in da bomo v novih razstavnih prostorih videvali tudi domače obiskovalce. Le tako bo ta muzej resnično zaživel in deloval po naših željah in potrebah.

ROBERT GORJANC

Franci Zeme zmagal v Števerjanu

Na 15. festivalu narodno zabavnih ansamblov v Števerjanu v Italiji je nastopilo štiriindvajset skupin iz Italije, Avstrije in Slovenije. V veliki finale se je uvrstilo enajst skupin, med njimi tudi ansambel Francija Zemeta iz Vojnika, ki je za melodijo vodje ansambla »Veselite se Števerjanu« dobil glavno nagrado in trofejo Lojzeta Hladeta, kar pomeni, da je bil proglašen za najboljši ansambel letošnjega festivala. Franci Zeme (poleg njega še igrajo in prepevajo sinova Bojan in Andrej ter Marjan Lipovšek, Damjana Premrl, Venčeslav Korže in Miha Lah) je med najstalnejsimi udeleženci števerskega festivala, saj je nastopil že dvajsetkrat in poleg letošnje najpomembnejše nagrade osvojil tudi že tri nagrade občinstva.

Letošnje priznanje je še toliko pomembnejše če samo omenimo, da sta za Zemetom ostala ansambli s slavnimi imenoma RZ iz Kranja in TAIMS iz Opčin, da ostalih sploh ne omenjamo pa se pojavljajo na mnogih drugih podobnih prireditvah.

Za Francija Zemeta pa ni poletnega premora, kajti že 27. julija bo doma pod novo taktirko KUD France Prešeren pripravil zdaj že 11. revijo narodno zabavnih ansamblov, blizu pa je tudi Ptuj. Verjetno se bo veliko ljubiteljev lepe domače glasbe odločilo, da bo 27. julija zašlo v Vojnik, prisluhnilo zmagovalcu Števerjana ansamblu Francija Zemeta ter si tudi ogledalo priznanje - 130 cm velik pokal!

T. VRABL

Klub kot kulturno središče

V celjskem klubu kulturnih delavcev se je prejšnji teden predstavil slikar, humorist in grafolog Jure Sarlah, ki je številne obiskovalce navdušil predvsem s prirojenim smislom za humor. Prodajna razstava njegovih slik pa bo odprta vse do 19. julija.

Jutri se bo v klubu predstavila celjska kulturno umetniška skupina »Ergo«, z najlepšimi pesmimi izpod peresa Zorana Pevca. V recitalu »za ljudi in ostale divje živali« bosta nastopili Mojca Dimec in Vita Mavrič, uvodno besedo pa bo imel Tadej Zupančič.

V. I.

Spominska soba Franca Leskoška-Luke

V Muzeju revolucije v Celju so v sredo odprli spominsko sobo Franca Leskoška-Luke in razstavo o delavsko-prosvetnih društvih Svoboda. Razstave se je udeležilo veliko gostov, med njimi Pepca Kardelj, Lidija Šentjurs, Olga Vrabčič in drugi.

FOTO: LOJZE OJSTERSEK

Zlata harmonika v Prekmurju

Več kot tri tisoč poslušalcev je v soboto zvečer v Moravskih toplicah poslušalo petnajst najboljših prekmurških harmonikarjev s frajtonarico, ki so se pomerili na izbirnem tekmovanju za Zlato harmoniko Ljubecne. Tekmovanje je bilo v okviru Moravske noči.

Organiziral pa ga je Radio Murska Soba v sodelovanju s časopisom Vestnik iz Murske Sobe. Tri članska komisija, ki jo je vodil Ištvan Varga, priznani glasbeni pedagog iz Murske Sobe, je imela težko delo. Vsi nastopajoči so pokazali dobro znanje. Zaigrali pa so tudi nekaj starih prekmurških napevov. Zlasti je navdušil 85 letni Franc Štivan, sicer stari znanec poslušalcev murskosoboškega radia. V polfinalu letošnjega tekmovanja so se poleg Franca Štivanja uvrstili še Avguštin Černi, Stefan Špilak in Leopold Zorjan.

Odgovorna urednica Radia Murska Soba za slovenski program Irma Benko je ob koncu tega izbirnega tekmovanja povedala, da niso pričakovali tolikšnega odziva med harmonikarji, niti med poslušalci. Med poslušalci je bilo zlasti veliko gostov iz Avstrije. Na Radiu Murska Soba so prepričani, da bo izbirno tekmovanje prihodnje leto še uspešnejše. Za njihove predstavnike pa upajo, da se bodo v Ljubecni dobro predstavili obiskovalcem in jim dostojno predstavili tudi kakšno izvorno prekmurško

melodijo.

Izbirno tekmovanje v Moravcih je bilo predzadnje v letošnjem ciklu. Zadnje bo v petek na Dobrni. Na tem tekmovanju se bodo skušali uvrstiti najprej godci iz širšega celjskega območja. Izbirno tekmovanje na Dobrni bo v petek 12. julija ob 19. uri na piknik prostoru. Ob slabem vremenu pa v zdraviliški dvorani. Vsi ki se bodo uvrstili v polfinale bodo imeli tako čas do 31. avgusta vaditi in se pripravljati za polfinale, ki bo na Frankolovem.

MB

Kulturno poletje v T. Velenju

Velenjčani si iz leta v leto vse bolj prizadevajo, da v poletnih mesecih ne bi zavladalo kulturno mrtvilo. Številne prireditve se bodo letos odvijale na velenjskem gradu, v domu kulture v Titovem Velenju, Meyerjevi vili v Šostanju in še kje.

Vrsta nastopajočih bo prišla tudi iz tujine in sicer: 18. julija bodo nastopili vokalni solisti iz ČSSR, 3. avgusta ansambel za staro in sodobno glasbo iz Japonske, 9. avgusta pa Jolanda Hernandez, pevka črnih duhovnih pesmi iz Francije.

V. E.

Pridobitev Muzeja revolucije

Ob Dnevu borca in 50-letnici zleta Svobod je prišlo do pomembne pridobitve v celjskem Muzeju revolucije, kjer so v prostorih hiše, ki je neposredno vezana na obstoječo stavbo muzeja, pridobili dve nadstropji z 480 m².

Gre za razstave prostore, delovne prostore za kustose in sanitarije. Sklep za začetek akcije za ureditev novih prostorov je bil sprejet lani jeseni, z deli pa so začeli letos 15. marca v izvedbi gradbenega podjetja Igrad. Pri obnovi je bilo treba najprej odkupljene prostore restavrirati zaradi poškodb dobljenih v eksploziji pred leti na Trgu V. kongresa. Če tega ne bi opravili

zdaj, bi se stavba lahko kdaj kasneje tudi porušila.

Obnova novih prostorov Muzeja revolucije je stala 21 milijonov dinarjev, ki jih je združilo 72 organizacij združenega dela z domala vseh občin celjskega območja pa tudi izven njega. Ob tem gre predvsem pohvaliti občino Slovenske Konjice, ki je prispevala dva milijona 100 tisoč in ljubljanski Litostroj milijon 200 tisoč dinarjev.

Največja pridobitev novih prostorov je spominska soba Franca Leskoška-Luke, za katero so dalj časa zbirali ustrezno gradivo kustosi Rolanda Grmadnik, Andreja Rihter in Jože Vurca ter rav-

natelj Emil Lajh. Veliko gradiva je prispevala družina Franca Leskoška-Luke, ostalo pa (dokumentarni in fotografski material) Inštitut za delavsko gibanje pri CK ZKS, arhiv Slovenije in Muzej revolucije. V prostorih, ki so se prazni, bodo v naslednjih letih uredili prikaz gošpodarskega in političnega gibanja razvoja Celja z okolico. V prvih dveh prostorih poleg spominske sobe, kje je zdaj razstava ob 50-letnici zleta Svobod (ta bo odprta do konca septembra) bodo najkasneje do konca prihodnjega leta uredili prikaz gibanja v obdobju 1945-52.

T.

Delo Keramične industrije Liboje na razstavi

Keramična industrija Liboje je v jubilejnim letu, ko slavi 170 letnico obstoja ter se ta uvršča v vrh najstarejših tovarn pri nas, pripravila v Savinovem salonu v Zalcu razstavo Direktor KIL Franjo Tilinger: »Najprej smo želeli z eksponati prikazati celotno razvojno tovarno, žal pa bi za to potrebovali nekajkrat večji prostor, kot je Savinov salon. Zato smo odločili in dolgo pot razvoja predstavili v grafikonih, med eksponati pa smo se odločili tiste, ki so trenutno na tržišču in one, ki jih pripravljamo.« Vseeno je razstava uspela, čeprav bi bilo lepo videti tudi tiste izdelke s katerimi so pred 170 leti začeli in iz česar se razvila slava današnje tovarne, ki se uspešno spopada na zahtevnem evropskem tržišču. Otvoritvi je spregovorila Milena Moškon, ki že več let tesno in natančno spremlja ti libojsko keramiko in njen razvoj.

TV - Foto: T. TAVČ

Trikrat hura za Pivo in cvetje

Laščani so ponovno pokazali, da pri organizaciji množičnih prireditev, ničesar ne prepuščajo naključju. Organizacija je tekla brezhibno, prireditve so bile na visoki kakovostni ravni. Bile so dovolj raznolike, da je vsak lahko našel nekaj zase.

To bi bila kratka ocena praznika Pivo in cvetje, ki je

vsak dan v tednu dni trajajočih prireditev privabil več tisoč gostov, v soboto pa jih je bilo okoli 40 tisoč.

Skrivnost tako dobro pripravljene prireditve je v ljudeh samih, ki so po 21. letih praznika Pivo in cvetje sprejeli ta praznik zase. Zato vse mesto živi s prireditvijo in se nihče ne pritožuje nad teden

dni trajajočim hrupom, temveč se raje v času praznika preseli k sorodnikom, če ga hrup moti pri počitku.

Letos prvič lahko rečemo, da ne more biti bistvenih priporočil na gostinske usluge, saj se je pri strežbi osebje odlikovalo po hitrosti in solidno pripravljenih jedeh.

Organizator, turistično društvo in pokrovitelj, Pivovarna Laško, sta letos z novo zastavljenim konceptom, uspela pritegniti tudi vse ostale delovne organizacije, kulturna društva in zlasti gostinske in turistične delavce z območja Laškega in so tako s skupnimi močmi in ob pomoči desetine prostovoljcev uspeli izpeljati prireditev tako, da se po njej lahko drugi le zgledujejo, kot je dejal eden izmed obiskovalcev praznika Pivo in cvetje.

VVE

Potem, ko so tekmovalci štirih mest na laščanijadi za uvod spili steklenico piva in prepeljali »graščaka« k razvalinam »gradu«, ki naj bi ga prav ob koncu tekmovanja sestavili, so morali opraviti celo vrsto zabavnih, napornih in mokrih preizkušenj. Zmagala je ekipa iz Novega mesta, pred domačo ekipo iz Ojstrice, Kranjčani so bili tretji in zadnji, četrti pa Sevnici.

Irena Kovač iz Laškega: »Najbolj se mi dopade na starem gradu, tudi na trgu so bile zanimive prireditve. Mi mladi smo tudi imeli dovolj možnosti za zabavo. Mislim pa, da bi bilo bolje, če bi bile prireditve strnjene in bi trajal praznik kak dan manj, zato pa bi se vsak dan več stvari dogajalo.«

Vladimir Mihlin z Raven na Koroškem: »Marsikje sem že bil, a nisem doživel tako dobro organizirane in izpeljane prireditve. Marsikdo bi se lahko učil od Laščanov. Nam v zdravilišču pa bi kot zanimivost v dneh Piva in cvetja lahko organizirali ogled Pivovarne.«

Pavle Apat iz Vojnika živi v Izoli že 12 let, vsako leto pride na Pivo in cvetje, ker ima žena v Laškem sorodnike: »Vse prireditve so na visoki kakovostni ravni, ljudje so prijazni, vse mesto živi s praznikom. Izolani bi si lahko vzeli ta praznik za vzgled pri organizaciji ribiškega praznika.«

»Prebukiranje« v poletnih mesecih

Kompas, Globtour in Izletnik so agencije, ki nam pomagajo, da čim lepše preživimo proste dneve. Z raznovrstnimi in vabljivimi aranžmaji vabijo domačega turista, ki pa ima, žal, z rastočo inflacijo vedno manj denarja in tako na Jadranu postaja bolj redek gost. Kadar pa se že odloči, da preko katere od agencij preživi dopust nekje ob jadranski obali, pa kaj hitro lahko naleti na težave. Ena izmed njih je gotovo »prebukiranje«, ki je sploh v letošnji sezoni pogost pojav.

Tuji turisti se zaradi cenene bivanja raje odločijo za letovanje v Jugoslaviji, kar priča rekordna sezona, kljub temu, da lahko govorimo šele o začetku. Letos se je poleg Nemcev odločilo za letovanje v naši deželi tudi večje število Angležev, opazen je tudi porast Američanov, Belgijcev in drugih. Tako za domačega gosta ni prostora, kapacitete so premajhne. Največji problem se pojavlja v Istri, na otoku Rabu ter v Črni gori, kjer je bilo največ primerov preknjiženja. Naše turiste premeščajo iz enega hotela v drugega in agencije temu niso kos, saj je na obali vedno več podkupovanja. Agencije so zatrdile, da v preteklih letih niso zasledile pojavov prebukiranja, razen leta 1979, ko je bilo rekordno leto za naš turizem.

Najbolj ugodne cene so v Istri, Visu in Lastovu ter Božava-Dugi otok. Kompas je pripravil posebno za našega domačega turista mesto Sutivan na otoku Braču, vendar je bivanje za štiričlansko družino kljub vsemu drago, saj znaša sedemdnevni aranžma poprečno 50.000 din, ne da bi šteli prevozne stroške.

Tako se domači turist odloča za bivanje v sindikalnih počitniških hišah in Kamp prikolicah, ni pa redek primer, da tudi takšen način letovanja postaja predrag.

BISERKA KARNEŽA

Vaški olimpiadi sta uspeli

Konec prejšnjega tedna smo imeli na Celjskem kar dve vaški olimpiadi, prva že tradicionalna je bila v Rečici ob Savinji, druga pa v velenjski krajevni skupnosti Škale-Hrastovec.

Krajevna skupnost Škale-Hrastovec je bila tudi letos med najboljšimi v Sloveniji, medtem ko je med mestnimi krajevnimi skupnostmi slavila krajevna skupnost Šoštanj. Olimpiade se je udeležilo več kot 1500 krajanov, ekipe pa so se pomerile v vlečenju vrvi, metanju kamna, skoku z mesta in v pikadu.

L. OJSTERŠEK

PLANINSKE POSTOJANKE

Piše
Srečko Šrot

Koča pod Ojstrico ima novo oskrbnico

Klemenča jama ali koča pod Ojstrico, kot jo poznajo ekateri planinci, sodi med najlažje dostopne planinske postojanke v Savinjskih alpah - le slabo uro hoda je oddaljena od novega Doma planincev v Logarski dolini, približno toliko pa tudi od izletnikovega doma, kjer je tudi avtobusna postaja.

Kočo so solčavski planinci obnovili pred dvema letoma, letos pa so dobili tudi novo oskrbnico; tridesetletna Marjetka Pečovnik je sicer doma iz Solčave, rodila pa se je v Matkovem kotu. Njena domačija je 1.220 metrov visoko oziroma natančno 14

metrov višje kot koča pod Ojstrico.

»Že od otroštva sem raje višje kot nižje,« pravi Marjetka, ki ne skriva veselja nad delom v planinah. Gostinske izkušnje si je že prej nabrala v gostišču v Logarski dolini, na Klemenči jami pa ji je v pomoč še mož.

»Brez moškega ne gre,« prizna. »So nekatera dela, ki jih sama ne morem opraviti. Tako mi mož pomaga pri nabavljanju, pa tudi agregat mi mora vključiti, ker je to precej težko in nevarno.«

Koča je od sredine junija oskrbovana vse dni v tednu. Prej je bila odprta le ob sobotah in nedeljah.

»Čeprav je čez teden precej manj ljudi, mi ni dolg čas,« pravi Marjetka. »Vedno si najdem delo, pa čas hitro mine. Te dni pa bo prišla sem gor tudi štiriletna hčer.«

Koča pod Ojstrico leži na nadmorski višini 1206 metrov in je dobro izhodišče za krajše in tudi daljše planinske ture. Do Korošice je tri ure in pol hoda, do koče na Kamniškem sedlu pa tri ure.

Pa tudi kravo in prašiče bomo pripeljali iz doline, tako da bo dela še več, poleg tega pa bomo planincem lahko

vsak dan ponudili sveže mleko.

Marjetka pravi, da bo vztrajala na koči vse do konca septembra, kasneje pa še tudi ob sobotah in nedeljah, če bo vreme primerno za izlete v planine.

»Da le ne bi bilo tako kot letos v maju, ko nas je kar trikrat presenetil sneg,« pomeni. »Za prihodnje leto pa še ne vem. Če se bo letos izšel račun, potem bom še vztrajala. Saj ne, da bi prišel človek sem gor zaradi denarja. Zaslužek je običajno precej manjši kot v dolini, saj je tudi sezona zelo kratka, vendar nekako se le moraš preživeti, si zagotoviti socialno varnost. Menim, da je takšno

delo pravzaprav bolj primereno za upokojece, ki to varnost že imajo.«

Planincem lahko zaenkrat ponudijo 23 ležišč, če je gneča, pa jih lahko nekaj prespi tudi v stari koči. Na skupnih ležiščih je potrebno za prenočišče plačati 200 dinarjev (s planinsko izkaznico 150 dinarjev), v sobah pa je prenočišče 350 dinarjev (za planince 250 dinarjev).

Planincem in izletnikom lahko ponudijo enoločnice po 250 dinarjev, juha je po 90 dinarjev, ričet (z mesom) 250 dinarjev, brez mesa pa 180 dinarjev. V vsakem trenutku pa seveda lahko ponudijo jajčka po 45 dinarjev in hrenovke po 13 dinarjev. Čaj z limono je 50 dinarjev, turška kava pa 60. Pa še primerjava s cenami v dolini: steklenica piva je le malo dražja - 160 dinarjev. Koča je redno oskrbovana in dobro založena, ker imajo iz doline napeljeno žičnico.

Marjetka Pečovnik, nova oskrbnica na Klemenči jami.

Zamenjava pšenice s koruzo morda ni najbolj zaželena!

V Sloveniji ne pričakujejo težav z odkupom. Zanimarili smo semensko proizvodnjo

Predstavniki Zveznega izvršnega sveta ter republik in pokrajin so podpisali dogovor o ukrepih za organiziran odkup letošnjega pridelka pšenice, ki pa bo, kot so ugotovili na nedavnem posvetu o žetvi v Ljubljani, ki ga je organizirala sekcija kmetijskih novinarjev Društva novinarjev Slovenije, manjši kot je bilo načrtovano. Žetev naj bi bila sredi julija, kmetje pa se morajo za zamenjavo pšenice s koruzo odločiti do konca avgusta.

V Jugoslaviji naj bi bilo odkupljeno 3 milijone 400.000 ton pšenice, vendar je bo v najboljšem primeru le tri milijone 200.000 ton, kar znaša 64 odstotkov od ocenjenega pridelka v naši državi. Predstavniki Zadrugne zveze Slovenije, Republiškega komiteja za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Splošnega združenja za kmetijstvo Slovenije ob tem pravijo, da je tudi ta napoved optimistična, ker smo lani v Jugoslaviji odkupili le nekaj več kot 50 odstotkov pridelane pšenice.

Kar zadeva odkup pšenice v Sloveniji zagotavljajo, da bodo odkupili predvidenih 82.400 ton pšenice, kar je 47 odstotkov od ocenjenega pridelka v Sloveniji. Od tega naj bi odkupili 5.200 ton semenske pšenice in 77.200 ton krušnega žita.

Za razliko od drugih republik v Sloveniji ne bodo delali razlike v ceni za II. in III. kate-

gorijo pšenice, temveč bodo vso odkupovali kot pšenico II. kategorije. Prvo kvaliteto pšenice pa bodo morali kmetje dokazati. Za kilogram najkakovostnejše pšenice bodo dobili kmetje 37 dinarjev, za II. in III. kakovost pa 36 dinarjev. K temu je treba še prišteti dva dinarja zvezne premije in posebno republiško premijo, za katero so se v Sloveniji odločili, ker kljub temu, da smo usmerjeni pretežno v živinorejo, potrebujemo tudi pšenico in ker so v naši republiki pogoji za pridelovanje pšenice težji kot v nekaterih sosednjih republikah in avtonomnih pokrajinah. Tako bodo dobili kmetje, ki se bodo odločili za zamenjavo pšenice s koruzo še en dinar doplačila za kilogram pšenice, medtem ko bodo tisti, ki pšenice ne bodo zamenjali, dobili pet dinarjev doplačila.

Za uresničitev tega cilja pa je treba zagotoviti, da bo za kmete pridelovanje pšenice dohodkovno zanimivo. Že zdaj je treba zagotoviti vse potrebno tudi za setev in zanjo nameniti del prednostnih sredstev. Več kot doslej je treba narediti tudi za zbirna skladišča in distribucijo pšenice.

Na posvetu so se posamezniki zamislili tudi nad manjšim pridelkom pšenice v Jugoslaviji in se vprašali, ali ne bo čez leta ponovno potreben uvoz pšenice, če se bo nadaljeval sedanj trend. Ponovili so, da je odnos med koruzo in pšenico izredno odvisen od odnosa, ki se vzpostavlja med koruzo in

živinorejo. Tako je bila, na primer, letos koruza cenejša tudi zaradi padca živinoreje in ne le zaradi plesnivosti koruze, ker so jo vojvodinski kmetje predolgo držali doma.

V republiki ocenjujejo, da so cene dohodkovno dovolj zanimive in ne pričakujejo problemov z odkupom pšenice. Žetev naj bi bila sredi julija, seveda pa le-ta zavisi od dobrega vremena. Kmetje pa se morajo za zamenjavo pšenice s koruzo odločiti do konca avgusta. Če do tega roka za zamenjavo ne bo dovolj zanimanja, bomo namreč v Sloveniji dejali, da pšenice za zamenjavo nimamo. Ob tem se velja zapisati, da v Sloveniji načrtujemo, da bomo prihodnje leto odkupili že 90.000 ton pšenice.

Kakorkoli že, pri predelavi pšenice je bil v Sloveniji narejen velik korak naprej, kljub temu pa je treba povedati, da smo popustili pri pridelavi semen, ki smo jo začeli nekoliko bolj spodbujati šele zadnja leta. Zato ni presenetljivo, da sta intenzivnost in hektarski donos še vedno nižja, kot bi lahko bila. Na posvetu so ob tem ugotovili, da bomo morali v bodoče nameniti za semensko proizvodnjo in gnojila vsa intervencijska sredstva, večjo težo pa bi morali dati tudi nadaljnjemu razvijanju tehnologije.

VILI EINSPIELER

Škropijo hmelj

Prejšnji teden so pri kontroli hmeljišč ugotovili, da so jih napadle nekatere bolezni in škodljivci. Takoj so pripravili ustrezno škropivo in pričeli s škropljenjem. Antona Randra in Franca Voha (na sliki) smo ujeli v objektiv pri pripravi škropiva. Kot pravijo strokovnjaki je hmelj v tem času v rasti zaradi nizkih temperatur in velike količine padavin v juniju zaostal. Če bo sedaj lepo vreme, bo to lahko nadoknadil.

STONE TAVČAR

Krave letos z zamudo na pašo

V Gornji Savinjski dolini se kosili dovolj zgodaj

Direktor Zgornjesavinjske kmetijske zadruge v Mozirju Anton Vrhovnik misli, da je v kmetijstvu tudi za letos bilo danih veliko obljub, izpolnjenih pa bolj malo.

Pa našteje: disparitete med stroški in cenami kmetijskih prirer in pridelave se povečujejo, majske obljube

o povečanju odkupnih cen za meso so še vedno v zraku in najbrž prav zaradi tega kmetije ne prodajajo živine, namesto manjših obresti za posojila smo v juliju doživeli razcvet, zatika se pri konverzijah kratkoročnih in dolgoročnih posojil v bankah. Setve in žetve v živinorejski gornji Savinjski dolini praktično tako ni oziroma ni družbeno pomembne tržne proizvodnje, še medu ne bo toliko kot lani, ko je bila za med odlična sezona.

Res je, da zaenkrat stalež živine sicer ne upada, pozna pa se že manjši privez telet, kar ima lahko zelo neugodne posledice za naprej. Ovcereja ima včasih v Sloveniji sicer pridih romantike, še posebej če se je lotijo mestni, za umetnost in druge navdihe občutljivi ljudje. V Gornji Savinjski dolini šteje trenutno ovčja čreda blizu 1700 glav in se stalež ovac iz leta v leto »plansko« povečuje za približno pet odstotkov. Obstaja pa še druga resnica, ki je ne poznamo samo iz kavbojskih filmov; namreč, kjer kraljuje živinoreja, ima ovčereja pač manjše možnosti (ali pa zelo slabe), saj se na planinah Gornje Savinjske doline v 21 pašnih skupnostih prav sedaj dobro pase kakšnih 1400 glav telic in pa sušenih krav, pa za povrh še nekaj konj. Res bo letos zaradi vremena krajša pašna sezona, pa zato manj mesa na ko-

steh, vendar kaže z osnovno krmo dobro. Tudi kmetje so v glavnem pravočasno pokosili, sedaj je na vrsti že drug odkos.

Kmečki turizem je v Gornji Savinjski dolini dobro razvita dopolnilna kmetijska dejavnost - trenutno je na seznamu 37 turističnih kmetij - ki zadrugi ne daje ravno ekonomskih učinkov, pač pa ga pospešuje tudi ali predvsem zaradi kooperantsko zadrugnih ciljev. Mirne duše lahko poudarimo, da gre predvsem za pametno, daljnovidno in času ter kraju primerno zadrugno politiko. Letos je za kmečki turizem večje povpraševanje, nekatere turistične kmetije so zasedene celo stoodstotno, turistično-kmečko ponudbo pa so uredili tudi preko potovalne agencije Kompas.

MITJA UMNIK

Tesar, kmet in včasih tudi inovator

Predvsem pa je Drago Guček mož z zlatimi rokami

Prvi Pavlinčevih, kot se po domače reče domačiji Draga pri Sevnici, tesarijo in kmetujejo vsi. Najbolj seveda zaleže prispevek mladih, od katerih sin Drago nadaljuje očetovo tesarstvo poklicno tradicijo, čeprav je šef še vedno ves mladosten Drago Guček starejši, medtem ko mlada pri hiši, Marija, mamica dvehletnega Davida, združuje delo v celjski Cinkarni.

Tistim, ki ne vedo, naj zaupamo, da se je Marija, preden se je primožila na Brdo, pisala Volasko in je nekaj časa prepevala s fanti muzikanti Vikija Ašiča. Na celjskem radiu je med čestitkami tista za materin praznik še vedno sestavni del železnega repertoarja oddaj čestitk in pozdravov poslušalcev.

Pet krav in bikec so ravno prav za tri hektare obdelovalne zemlje, pa še ta je vsa v bregu, sicer pa je ključna proizvodnja pri Gučkovih tesarstvo, vsaj zadnjih 15 let. Prej je Drago Guček

starejši (no, 3. julija je dopolnil komaj 52 let) mizaril, za kar je imel veselje že od mladih nog. Najbolj pozitivno usodna pa je bila zanj vojaščina, saj se je prav med služenjem v JLA najbolj navdušil in tudi usposobil za delo z lesom.

Da ima Drago pri lesu še posebno zlate roke so kaj kmalu spoznali v domačem kraju, sloves pa se je sčasoma razširil še na bolj oddaljene kraje, zato se ne gre čuditi, če danes Gučkovo tesarstvo, njegove »grušte«, ladijski pod in obloge ter cimermanske storitve poznajo tja daleč do Zagreba in še dlje.

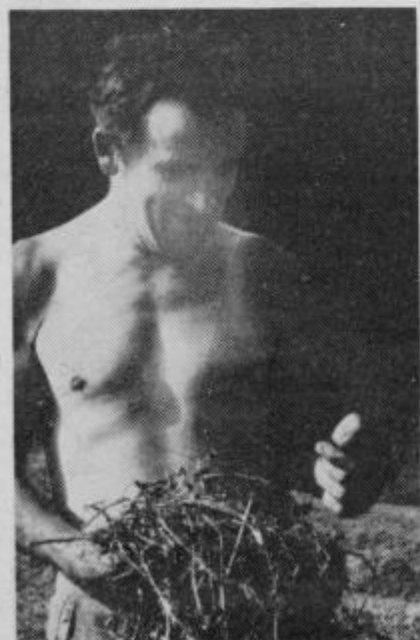
Ze bežen pogled na Gučkove »obrate« v gospodarskem posloppju da tudi tistem, ki se manj na stroko spozna, vedeti, da je v gosteh prisila iznajdljivem človeku, ki je svoje stroje in naprave obogatil z vrsto priročnih in praktičnih inovacij, da bi laže karkoli in predvsem bolje in hitreje naredil.

Škoda, da se popoldanskim obrtnikom, kakršen uradno je Guček tesar,

pri inovacijskih dosežkih manj gleda pod roke, saj bi si za svojo inovacijsko iznajdljivost prav gotovo že davno zaslužil tudi kakšno uradno priznanje. No, pa Guček ne boleha za nobeno domišljavostjo, hkrati pa je dovolj samozavesten, da se ne bo v stroki rinil naprej ali hlastal za priznanji. Predvsem mu je v veliko notranje veselje, če kaj manjšega brihtno pogrunta in da se takšna stvar nato še pri delu dobro obnese.

Ko smo Gučkove obiskali, smo jih zmotili sredi največje ihtre za sušavo po prvi košnji. Zenske so bile tudi »znajdene« in so po travniku seno grabile z manj krpami na sebi, kar je Srečota sicer navdihnlo za nekaj »kopalnih« posnetkov (dokler se niso razbežale), pa smo potem fotografske dokaze sprazumno arhivirali (dali pod ključ) zgolj za zasebne namene prizadetih.

MITJA UMNIK
FOTO: SREČO ŠROT

Drago Guček starejši.

Kratek predah med sušenjem se vsem priléže.

Ljubecna Celje

hlevit

tlak za hleve

telefon: 33-421, 31-865

STROKOVNI NASVET

V juniju smo imeli v Sloveniji nadpovprečno obilne padavine, pogosto kot plohe in nalive. To je povzročilo hitrejši razvoj nekaterih glivičnih bolezni in hitrejšo izpiranje mineralnih gnojil, zlasti dušika.

Pri žitih je žetev že tako blizu, da zaščitno škropljenje proti boleznim verjetno ne bo več potrebno.

Pri koruzi smo letos priporočili dognojevanje že v prvi polovici junija, vendar ga marsikje zavoljo dežja še niso opravili. Svetujemo, da koruzo dognojite z dušikom, čim bo vreme to dopuščalo oziroma čim prej, kasnejše dognojevanje bo slabo vplivalo na dozorevanje. Odmerki dušika naj bodo zdaj nekoliko manjši, kot če bi dognojevali bolj zgodaj.

Krompirjeve nasade bi morali doslej že preventivno poskropiti s kontaktnimi fungicidi. Kjer tega še niste storili, svetujemo, da čim prej zavarujete nasade z ridomil plus. Pazite na pravilno koncentracijo in količino pripravka!

Na hektar rabimo 2 kg ridomil plus ali 3 kg ridomil MZ. Če se je krompirjeva plesen že pojavila, ponovite škropljenje čez 3 do 4 dni. Sicer opravite škropljenje ponovno čez 14 do 18 dni oziroma po navodilih protifitoorne službe.

KMETIJSKI INŠTITUT SLOVENIJE

»Če je bil Zlet Svobod leta 1935 manifestacija politike Komunistične partije, potem lahko rečemo, da je naš današnji sistem samoupravljanja, posebej delegatski sistem, njegov vrh – glede na vse slabosti in pomanjkljivosti,« je poudaril Marjan Orožen, slavnostni govornik na osrednji slovesnosti ob 50-letnici Zleta Svobod.

Uglednih gostov na osrednji slovesnosti ni manjkalo. Med njimi so bili tudi Andrej Marinc, Pepca Kardelj, Božo Gorjanc, Ivan Potrč, Ivan Maček-Matiija in drugi.

Na prireditvenem prostoru športnorekreativnega centra Golovec se je zbralo nekaj tisoč ljudi.

Pravo vzdušje so na slovesnosti oblikovali ustvarjalci kulturnega programa – glasbeniki in recitatorji.

Spomin na v

Ob Dnevu borca 50-letnice Zleta svobode v Celju

Celje je bilo prejšnji teden organizator in gostitelj pomembnih prireditev in srečanj, ki so dosegla svoj vrh 4. julija na slovesnosti ob 40-letnici osvoboditve, 50-letnici Zleta svobode in Dnevu borca, povezani s srečanjem borcev in mladine iz 27 mest Jugoslavije.

Delegacije XIX. medobčinskega srečanja borcev in mladine Jugoslavije »4. julij« so v Celju in njegovi okolici spoznali številne kulturne in zgodovinske pomnike, predvsem pa ljudi, njihovo življenje in delo. Obiskali so delovne organizacije Aero, Lik Savinja, Libelo in Toper, se srečali z borci v krajevni skupnosti Dobrna, si ogledali oba muzeja – Pokrajinskega in Muzej revolucije, obiskali grobišče Frankolovskih žrtev ter položili venca na Osankarici, kjer je padel Pohorski bataljon, in na grobnici narodnih herojev na Šlandrovem trgu. Udeležili so se tudi svečane akademije v počastitev Dneva borca v sredo v Narodnem domu ter v četrtek slovesnosti na prostorih Golovca. Medtem ko so borci v petek zapustili Celje, so mladinci, ki so v sredo ob grobišču Frankolovskih žrtev

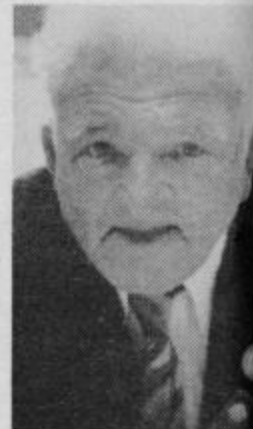
oblikovali mlado »4. julij« dnevno lokalno Dobrno, v nedeljo dnevno delovno

Med celotnega v počastitev 50-letnice Zleta svobode velja še enkrat spominske sobote in razstave društva Svobode. Stalno razstavo o razstavi Franca Leskoka in razstavo o Zletu leta 1935, občinske skupnosti Stepišnik v prispevek Hede Ivanovič, je Sentjurc, O. družine in mnoge političnih in zas

V četrtek dopoldne v počastitev Svobode podelili nja 170 udeležencev letu 1935. Na slavnostni Zvezi kulture venije Jože Ostal povezanost te države 140.000 delavcev in predstavniki Svobode.

Viktorija Verdnik

Franc Verdnik

Danes je vse druga

Na osrednji slovesnosti ob 50-letnici Zleta Svobode se je zbrala tudi večina še živih udeležencev legendarnega Zleta iz vse Slovenije. Med njimi jih je bilo tudi precej s celjskega območja. Povprašali smo jih o njihovih spominih in vtisih.

Viktorija Verdnik iz Griž: »Danes je vse drugače, kot je bilo pred petdesetimi leti. Ne mislim le na prireditev, na zlet, mislim na življenje, na njegovo urejenost. Spremenilo se je

tako, kot smo si je še danes ljubili Celje.«

Franc Verdnik: »Smo se peljali čisto navdušeni. Kakšen potek je težko smo se počutili.«

Ivan Brezec: »Smo bili takega Spominjam se.

raja za danes in jutri

medobčinsko srečanje borcev in mladine Jugoslavije v

vno briga-
na dvo-
akcijo na
režno mla-
jansko 85.
reditvami
ta Svobod
a otvoritev
košek-Lu-
prosvetna
gu revolu-
tografij in
ega heroja
priložno-
m delova-
celjskem
redsednik
e Edvard
kove hčer-
rdelj, Lidi-
Joštove
uglednih
avcev.

Narodnem
nice Zleta
ka prizna-
ifestacije
e predstavi-
nizacij Slo-
daril tesno
e, ki zdru-
zročili, zra-
ganizacijah

Da so izvirne ideje in kulturna izročila Svobod in drugih delavskih društev živa še danes, je poudaril tudi slavnostni govornik na osrednji slovesnosti ob 50-letnici Zleta Svobod predsednik slovenskih sindikatov Marjan Orožen. Nekaj tisočem zbranih udeležencev, med katerimi so bili tudi člani sveta Federacije in sveta republike, predsedstva SR Slovenije, predstavniki republiških družbenopolitičnih organizacij, Zveze kulturnih organizacij in društev Svobod, je spregovoril predvsem o velikem pomenu Zleta pred petdesetimi leti. Delavski razred je na njem izpričal svoje zahteve tako spontano, da je presenetil celo podtalne organizatorje same. Zborovanje se je opredelilo zoper zatiralski režim, ki je že tedaj drvel v naročje fašizma, skratka, bil je pravi izbruh revolucionarne zavesti slovenskega delavskega razreda.

Marjan Orožen je v svojem govoru poudaril tudi pomen povezanosti nacionalnega vprašanja z razrednim v boju slovenskega naroda za njegov obstoj in razvoj. Pri tem je tako v predvojnem kot med in povojnem obdobju odigrala odločilno vlogo množica, ki je oblikovala revolucionarno preobrazbo in dosegla svoj vrh v današnjem sistemu samoupra-

vljanja in delegatskih odnosov. »Pri tem pa ne smemo pozabiti, da se nove samoupravljalne sposobnosti lahko uveljavljajo in nova samoupravljalna kultura lahko nastaja in se razvija samo iz novega družbenega položaja delavca in človeka. Zato se moramo v vsakem okolju vprašati, ali smo storili vse, da bi vizija postala stvarnost, da se bodo delavci v kulturi izenačili s položajem drugih delavcev, da kultura ne bo le dodatek, le okras k delu, ampak vsakdanja potreba po novem, boljšem, naprednejšem,« je dejal.

Da je kultura med delavci danes tako kot nekoč živa, so zgovorno dokazali številni nastopajoči na osrednji slovesnosti. Predstavili so združeni moški pevski zbori celjskega območja, Pihalni orkester Štorskih železarjev, harmonikarski orkester Glasbene šole Celje ter recitatorji iz Trnovelj, Štor in Vojnika. Dirigent uspelega koncertnega nastopa je bil Vid Marcen.

Lahko rečemo, da je osrednja slovesnost po vsebinski in kakovostni plati uspela, le ljudi ni bilo toliko kot ob preteklih obletnicah. Kaže, da so časi množičnih manifestacij nepreklicno za nami.

MILENA BREČKO POKLIČ
Foto: EDI MASNEC

Života Stojadinović

Radoš Karaklajić

Saša Simić

Med mladimi in borci še vedno krepke vezi

Letošnje tradicionalno srečanje mladine in borcev je potekalo v Celju. Čeprav nas od revolucije ločuje že skoraj pol stoletja, pa je zavest o njenih pomembnih pridobitvah živa še danes. In prav mladi rod je tisti, ki bo tradicije ponesel v prihodnost in jih ohranjal navkljub zobu časa.

Života Stojadinović iz Kragujevca: »Organizacija letošnjih srečanj je odlična, zadovoljni in presrečni smo, da smo bili tako lepo sprejeti in pogoščeni. Prav tako smo srečni, ker so nas prijatelji

tako lepo sprejeli, poudariti pa je treba, da imamo v Celju res veliko prijateljev. Praksa takšnih srečanj se mora nadaljevati, saj krepi bratstvo in enotnost in ohranja pridobitve naše NOB.«

Radoš Karaklajić iz Beograda: »Preteklo leto smo bili gostitelji 18. srečanja mladine in borcev, ker pa sem bil neposredno udeležen v pripravah nanje imam že veliko predhodnega znanja o takih srečanjih. Mislim, da je dobro da se taka srečanja še naprej odvijajo. Osrednji moto naše revolucije

je bilo bratstvo in enotnost, ki pa se danes potrjuje ravno v takšnih srečanjih. S samo organizacijo sem zelo zadovoljen. V Celju imam tudi mnogo prijateljev. Sicer pa se bomo mladi iz Rakovice udeležili letošnje mladinske delovne akcije na Kozjanskem.«

Saša Simić iz Rakovice: »Prvič sem v Celju in moram reči, da mi je zelo všeč. Mesto je čisto in urejeno, ljudje pa so zelo prijazni. Udeležil se bom MDA na Kozjanskem in sicer kot brigadir brigade 4. julij. Sem že star brigadir, vendar letos pričakujem še zanimivejšo brigadirsko življenje. Danes se je brigada 4. julij prvič sestala, spoznal pa sem se že z mladimi iz Zagreba, Sarajeva, Prilepa... pa tudi Celja.«

MARJETA TRATNIK

Ivan Brezec

Ivan Kugler

Anton Rozman

šli mimo Narodnega doma. Naenkrat je s kolesa skočil raznašalec kruha in mi prisilil zaušnico. Kaj se hočeš pretepati. Ni bilo vredno. A neredovni manjkalo. Pa nam policija ni mogla nič, čeprav jih je kar mrgolelo. Danes si je to še predstavljati težko.«

Ivan Kugler iz Celja: »Pri dvajsetih letih sem se vključil v Svobodo, v pevski zbor, ki ga je vodil Ciril Pregelj. Svobodni sem ostal zvest tudi v povojnem obdobju in lahko rečem, da so se spremenili predvsem delovni pogoji. Nekeč smo si morali vse plačevati sami, sedaj precej prispeva družba. Bili pa smo z dušo in telesom za napredek. Po Zletu Svobod pred

50 leti je bilo zaprtega pol pevskega zbora. Deset tednov sem sedel.«

Anton Rozman iz Štor: »Takrat sem bil bolj gledalec. Ne morete si predstavljati, kakšna povorka je bila, kakšno navdušenje. Vse je bilo rdeče, vse je vzklikalo Živela Sovjetska zveza. In to v tistih časih. Mi smo bili Gabrčani. Rdeča republika so nam rekli. Vsi smo nosili rdeče kravate. Mladina danes naša takratna občutja težko razume. Pa saj ne more, saj ni skusila, kakšno je življenje v kapitalizmu. Mislim, da je ta obletnica nekaj velikega, življenjsko pomembnega. Tudi zanjo se moramo zahvaliti tovarišu Titu.«

Dirigent koncertnega nastopa je bil Vid Marcen.

Med udeleženci Zleta Svobod pred petdesetimi leti, pa tudi med borci je bilo čutili nekoliko nezaupanja do mladih, ki imajo v rokah bodočnost, a še več zaupanja v njihovo sposobnost in voljo, da gradijo na velikih tradicijah.

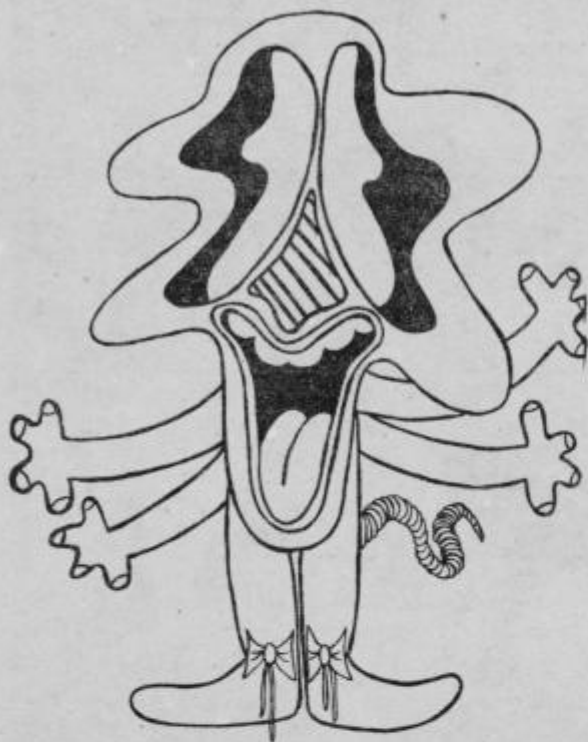
Tokrat objavljamo rezultate naše prve nagradne igre. V pisnih ste nam poslali najbolj čudne, najbolj smešne, najbolj zanimive in najbolj nenavadne živali tega sveta in drugih planetov. Kar težko se je bilo odločiti, katera med vsemi čudnimi živalmi je najbolj čudna, katera med vsemi smešnimi najbolj smešna, katera med vsemi zanimivimi najbolj zanimiva in katera med vsemi nenavadnimi najbolj nenavadna. Če že ne moremo objaviti vseh risb, naj napišemo vsaj nekaj najbolj zanimivih imen: NENAD iz Celja nam je poslal KLIKATOR ZAUSA, ki sicer živi v gozdu na Marsu, NATASA iz Celja je svojo zverinico imenovala LELAFIKA, VESNINA pošast se imenuje ZBRVA, PETRA iz Zreča je narisala žival, ki se hrani z enicami iz matematičnih zvezkov in ji je ime MATEMATIKUS... No, to je le nekaj najbolj zanimivih pošast – pa še ena, ki smo jo tokrat izbrali za objavo in nagrado. Narisala jo je 13-letna PETRA GUČEK iz Škapirove 4 v Celju. Njeno ime pa je:

Kokibos

KOKIBOS je žival, ki živi v mojem razmetanem predalu. Njegovi prijatelji so polomljeni svinčniki, saj se večkrat spreheja v sobnem parku, včasih pa krene s prijatelji tudi v kino. Ima dve nogi, s katerima hodi in štiri roke s katerimi si pomaga pri delu. Dela namreč v dveh službah: v šoli (pa ne v naši), kjer iz cevi, ki je speljana iz sosednje tovarne padajo bonboni. KOKIBOS jih odvija in deli otrokom. Drugo, kar dela, pa je, da uči otroke kaskaderstva. Ves dan skačejo z reflektorčkov pod stropom moje sobe skozi okno v sosedovo kuhinjo in od tam v dimnik na strehi, skozi katerega spet priletijo k nam. Glede hrane je pravi požeruh: na dan poje 75 do 80 ping-pong žogic, za desert pa 8 do 10 enciklopedij. Popije pa od 42 do 50 litrov piva, narejenega iz grapefruta. In po vsem tem ni nič čudnega, da sedi na stranišču tudi do 7 ur in 56 minut. Ima tudi rep, s katerim vodi kosilnico, ko kosi drevje ali vinsko trto. Okoli nog ima ponavadi zavezani mašnjici, poleg tega pa se vedno smeji kot zmešan.

Edina napaka, ki jo ima, je ta, da škili. No, tako. Pa še nekaj – stanovanca mojega predala gre tako dobro, da mu še stanarine ni treba plačati.

Prilagam še njegovo risbo – saj bi ga fotografirala, pa mi je prepovedal, češ da ni fotogeničen.

Misleci!

Še vedno je čas, da nam pošljete pesmico o zaljubljeni kravi! Tudi najboljše pesmico bomo nagradili. Nagrade pa poklanja AERO – torej izplača se potruditi!

Rdeče češnje rada jem...

...Tristo peklenščkov! Drži jih! Gromin strela...! Tole je nedokončan slap kozjih molitvic ob katerih ubogemu človeku na drevesu še tako sočna češnja pade iz ust. In padla mi je v resnici, kot sem padla tudi jaz. Ali bolje, šlo je za salto čisto posebne vrste, tako bliskovito, da smo se vsi trije taciči v hipu znašli kot zrele češnje pred jazjarjenim gospodajem in njegovim zvestim psičkom. (Da bi ga vrag...!)

Pa točno pred njima! Tako bliskovite reakcije najbrž nista pričakovala, ker se kar naenkrat nista mogla premakniti. Ampak viš ga hudiča (z

ne poskočilo tisto pasje seme, vohljalo in verjetno že kar videlo slastno klobasico, če me odkrije. O, sveta pomagavka!

Ne bi si mislila, da je lahko človeku v mokri travi tako vroče, in da niti ne pomisli, da bi odgnal nadležne živalske primerke, ki vztrajno rinejo v odprtine na človeški glavi. Oooo...!

Toda pasje seme je bilo očitno že priletno, kajti odhulilo se je, bevskajoče, nekam med travo. O, prav lahko je bilo slišati kamen, ki se je takrat odkotalil od mojega srca. In se je tudi zares slišal. Kajti prav blizu mene, je nekdo bolj zašepetal, kot zakričal: »Franc, kje si!«

Ampak, veste, jaz nisem Franc. In predno sem se utegnila spomniti, da bi me mogoče »sotatič« poklical tako zato, da nas preganjalec ne bi prepoznal, se je že zaslalo frrr... in hip – ker sta prijatelja reševala svoje kosti po zadnji plati, kolikor je bilo mogoče urno. Oooo... kaj mi je pomagalo drugega, kot ucvreti jo za njima – čeprav sem imela občutek, da me ima tisti prijazen kuža že med zobmi. Sicer sem bolj počasne sorte, veste, ampak takrat sem bežala tako, da še danes ne vem, s katere strani me je prineslo v hišo.

Cisto nič romantičnega ali smešnega ni v takem podvigu, veste. Čisto navadna zgodba torej, je pa tako omajala mojo junaškost, da me nobena češnja ne bo več videla – niti od daleč. Na to se lahko vzame strup! VIDA

rogovi in repom) takrat so noge spet obljubile svojo pokorščino in – fiiiijuuu... grr... hop – je zahreščalo in zalomastilo po hribu navzdol. Po zadnji plati – to je razumljivo. Reši se, kdor se more!

Pristala sem v kotanji med dvema drevesoma, v visoki travi – prepričana, da mi bo srce izskočilo prav na vrhu glave – pa ni izskočilo. Pač pa je naenkrat prav blizu me-

Zakaj

Noč. Tiha in temna noč, polna skrivnosti. Mislim nate, na tvoje lase, na tvoje oči, ker vseh si mi.

Upam, čeprav vem, da tvoje srce oddano je. Z drugo smeješ se, drugo vpletaš v svoje sne.

Kuješ jo v zvezde, ker jo imaš rad.

A ne veš, da tudi jaz mislim nate – mnogo premnogokrat... MONIKA REBERNIK Savinjska dolina

Zgodba o dvojčkih

Živela sta dvojčka, ki sta si bila podobna kot jajce krajcarju. Obema je bilo ime Mirko. Prvi se je pisal Jančič, drugi pa Klančnik. Oba sta bila stara pet, eden celo deset let in oba sta imela oči: eden modre, drugi pa rjave. Tudi lase sta imela oba: eden črne in drugi rumene, nos sta imela sredi obraza, da o ustih pod njimi sploh ne govorim. Obledena sta bila. Eden v rdečo majico in modre kratke hlače, drugi pa v debel zelen pulover s kapuco in rumene pumparice. Rada sta igrala: eden klavir, drugi pa nogomet in rada pri tem kaj zapela: eden pesmico, drugi pa gumbe na srajci. Tudi strigla sta oba rada: eden papir in drugi z ušesi. Še najraje pa sta pobrisala: eden posodo, drugi na dvorišče.

Nekoč sta šla na izlet v Siam in od takrat so jima rekli: Siamska dvojčka. L.P.Z.

MERX

ZDRAVILIŠČE DOBRNA

SOZD MERX
ZDRAVSTVENI ZAVOD
ZDRAVILIŠČE DOBRNA
Komisija za delovna razmerja

objavlja
dela in naloge

vođenje zunanjih del

- srednja šola vrtnarske, kmetijske ali gradbene smeri
 - poznavanje del na zunanjih urejenih površinah
 - obvladovanje metod vođenja in organiziranja
 - poznavanje predpisov o varstvu pri delu
 - 3 leta delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih
 - 3 mesečno poskusno delo
- Pisne prijave z dokazili bo sprejemala splošno kadrovska služba Zdravilišča Dobrna 8 dni po objavi. O izbiri bomo kandidate obvestili v 15. dneh.

KOG LAŠKO Trubarjevo nabrežje

Komisija za del. razmerja TOZD OMG
razpisuje
prosta dela in naloge za:

1. Strojni tehnik – pripravnik
2. Elektrotehnik – pripravnik
3. Gradbeni tehnik – pripravnik

Pogoj: dokončana ustrežna šola

Kandidati naj pošljejo pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi na gornji naslov. O izbiri bodo kandidate obvestili 8 dneh po poteku roka za sprejem ponudb.

Nagradna igra Novega tednika Bralci izbirajo roman

V NT želim brati roman (povest) _____

Ime in priimek _____

Naslov _____

(Kupon izrežite in izpolnite, nalepite na dopisnico in pošljite na naslov Novi tednik, Trg V. kongresa 3a, 63000 Celje. Vse prispеле izpolnjene kupone bomo upoštevali pri žrebu nagrad.)

1. JULIJ 1985

NOČNE
CVETKE

• V soboto zvečer je na Zelenici razgrajal Gorazd K. Motil je stanovanec, v eno stanovanje pa je vrgel mlinček za kavo. Gorazd se ni pomiril tudi naslednji dan. Proti večeru je začel razgrajati in napadati goste v gostišču Ojstrica v Celju. Posredovali so miličniki in Gorazdu priskrbeli prenočišče v prostorih za treznenje, naslednje jutro pa so ga odpeljali k preiskovalnemu sodniku, ker je bil Gorazd že prej zaradi pogostih izgrediv ovađen za kaznivo dejanje nasilniškega obnašanja. Sodnik je razgrajalca zasilil in ga izpustil, a Gorazd se ni dal – še isti dan, to je v ponedeljek so imeli miličniki spet opraviti z njim, ko je kršil javni red in mir.

• Janez Z. iz Strmca je prišel v nedeljo popoldne v Adamičovo ulico v Celju in pretepal svojo taščo in ženo. Naredil je tudi precej škode v stanovanju.

• V nedeljo zvečer je Nedžo K. na Ljubljanski cesti napadel znanca. Nedžova korajža je izvirala tudi iz popitega alkohola, zato so ga miličniki čez noč pridržali v prostorih za treznenje.

S. Š.

Zastrupitev s hrano

Obrat družbene prehrane ŽTO Celje so morali začasno zapreti

Približno 80 ljudi se je zastrupilo s hrano iz obrata družbene prehrane ŽTO Celje, 17 delavcev pa je moralo za nekaj dni ostati v bolnišnici. Gre za salmonelo enteritidis, kot so ugotovili na celjskem Zavodu za socialno medicino in higieno.

V prvih dneh so za obrat družbene prehrane, kjer pripravijo približno 1.000 obrokov na dan, uvedli le strožji higienski režim in kontrolo osebja.

«Ko pa smo zvedeli za obseg zastrupitve, smo začasno prepovedali pripravo hrane v tem obratu družbene prehrane,» pravi Elizabeta Krumpak s celj-

skega zavoda za socialno medicino in higieno. »Opravili smo tudi preventivne preglede družinskih članov obolelih in sploh naredili vse, da se obolenje ne bi širilo, zakaj obstaja nevarnost, da bacil pride spet v hrano in da se z njim okuži še več ljudi.»

Na zavodu še raziskujejo, kako je do zastrupitve prišlo oziroma če so bile salmonelle enteritidis že prej v hrani ali pa je prišlo do okužbe v obratu družbene prehrane. Kuhinjo ŽTO so tudi že razkužili, te dni pa bodo v njej verjetno že lahko začeli ponovno pripravljati malice. V začetku le za delavce celjskega ŽTO, S. Š.

Z avtomobilom v telefonski drog

V nedeljo zjutraj, nekaj pred osmo uro se je v Levcu, pred blagovnico Nama z osebnim avtomobilom zaletel v telefonski »A« drog Miroslav Bahčič. Pri trčenju se je voznik lažje ranil, škodo pa so ocenili na približno 250.000 dinarjev.

Foto: TONE TAVČAR

PROMETNE
NESREČE

S kolesom s pomožnim motorjem v žično ograjo

Prejšnji torek se je približno ob 18. uri na cesti na Dobravo v Celju zgodila prometna nesreča zaradi neprimerne hitrosti. Iz Hudinje proti cesti na Dobravo je vozil 17-letni A.M. s kolesom na pomožni motor. Pri hiši številka 43 ga je zaneslo v levo, trčil je v rob pločnika in žično ograjo. Pri padcu se je huje ranil voznik, lažje pa je bil ranjen njegov 17-letni sopotnik.

Z motornim kolesom v smrt

V petek, 5. julija, nekaj minut po drugi uri se je na regionalni cesti Loče-Slovenske Konjice zgodila prometna nesreča, ki je terjala dve smrtni žrtvi. Iz Zbelovega proti Ločam je vozil motorno kolo 22-letni MILAN POLH iz Podob pri Ločah. Pred naseljem, pri hiši številka 58a ga je zaradi neprimerne hitrosti v ostrem desnem ovinku zaneslo čez cesto v levo in je pri tem trčil v kup zložene opeke. Trčenje je bilo tako silovito, da je so-

potnik, 21-letni ZVONKO GOLOB iz Koble pri Lačah umrl na kraju nesreče, voznik Polh pa v celjski bolnišnici.

Dve nesreči na cesti Celje-Laško

V nedeljo, malo pred osmo uro zjutraj je z osebnim avtomobilom vozil iz Laškega proti Celju DANIJEL BELINA, 27, iz Celja. Zaradi neprimerne hitrosti ga je pri bencinski črpalnici v Laškem v levem ovinku zaneslo s ceste in je trčil v kup zemlje in vrtno ograjo. Pri nesreči se je huje ranil voznik Belina, lažje pa njegov sopotnik GO-RAZD PAVLIČA, 33, iz Celja. Oba sta na zdravljenju v celjski bolnišnici.

Skoraj ob istem času pa se je na Cesti v Laško zgodila prometna nesreča, pri kateri se je huje ranila MARIJA SIVKA, 63, iz Zvodnega pri Celju. Sivkatova je zavijala v levo in bila že skoraj na sredini ceste, ko je za njo prišel z osebnim avtomobilom MILAN KLENOVŠEK iz Rečice pri Laškem.

Klenovšek je hotel kolesariko obvoziti po desni strani, vendar je le-ta zavila nazaj na desno, tako da jo je Klenovšek zbil in je padla po cestišču ter se hudo poškodovala. Zdravi se v celjski bolnišnici.

Z osebnim avtomobilom v tovornjak

Tudi nesreči, ki se je zgodila v ponedeljek, 8. julija na Prvomajski cesti na Ostrežnem v Celju je botrovala neprimerna hitrost. Z osebnim avtomobilom je iz Lokrovca proti Celju vozil voznik osebnega avtomobila BO-JAN PEČNIK, 22, iz Celja. V desnem ovinku ga je zaneslo na levo polovico cestišča in je trčil v nasproti vozeči tovorni avtomobil Železniškega transportnega podjetja, ki ga je vozil IVAN MOČNIK, 43, iz Smarja. Pri trčenju sta se voznik osebnega avta in njegov sopotnik, BRANE ZAKOŠEK, 23 iz Celja lažje ranila, materialne škode pa je za 250 tisoč dinarjev.

Z NOVIM TEDNIKOM
TUDI NA MORJUNovi tednik poiščite
v Vjesnikovih kioskih

Tomori in Slavko Ziherl, komplet je izšel pri založbi Univerzum.

Pri nas sta se uveljavila še dva pisca, ko obravnavata problematiko alkoholizma. Prvi je Jože Ramovš s svojima knjigama Alkoholno omamljen, I. in II. del. V prvem delu v lepi, vsakomur razumljivi slovenščini se seznanimo z alkoholizmom in njegovimi posledicami. Žal pa je knjiga razprodana. Drugi del ima naslov Boj za življenje družine, obravnava pa nekaj načinov zdravljenja in usode treh družin zdravljenih alkoholikov. Knjigi sta izšli pri Mohorjevi družbi v Celju, prva v redni, sedmi knjižni zbirki za leto 1981, druga pa kot doplačilna knjiga za leto 1983.

Janez Rugelj je verjetno najbolj znano ime v slovenski alkoholologiji. Napisal je več knjig. Leta 1977 je izšla Dolga pot in bila kmalu razprodana, zato je leta 1981 izšla druga, predelana in dopolnjena izdaja. Knjigo je izdal in založil Republiški odbor Rdečega križa Slovenije. Naslednja knjiga je izšla leta 1981 pri založbi Univerzum, ima pa naslov Alkoholizem in družbeno delo. Tretja knjiga Janeza Ruglja Uspešna pot je izšla leta 1983 pri Rdečem križu Slovenije, njegova zadnja knjiga Zmagovita pot pa je pravkar izšla in jo lahko kupite v knjigarnah.

Razen v omenjenih knjigah boste precej koristnih napotkov glede zdravljenja alkoholizma našli tudi v časopisih in revijah, od katerih bi omenila predvsem revijo Otrok in družina. V Novem tedniku pa je od novembra lani, pa do danes izšlo trideset člankov v naši rubriki.

V prihodnji številki bomo zaključili našo serijo, odgovorili pa bomo na vsa vprašanja bralcev, ki bodo prispela v uredništvo.

DR. ZDENKA ČEBAŠEK-TRAVNIK

Črna prometna statistika

V prvi polovici tega leta je na cestah na našem območju v prometnih nesrečah umrlo 29 udeležencev v prometu oziroma dva več kot v istem obdobju lani. Med najpogostejšimi vzroki za hujše prometne nesreče je še naprej na prvem mestu neprimerna hitrost.

Najbolj črna je junijska prometna statistika, ko je na cestah umrlo kar 11 udeležencev v prometu, nič bolje pa se ni začel ta mesec, saj se je že pripetila ena hujša prometna nesreča in sicer v Ločah pri Poljčanah, kjer sta umrla voznik motorja in sopotnik – spet zaradi prevelike hitrosti.

V teh dneh je zaradi turistične sezone promet na naših cestah bolj gost kot sicer, zato miličniki opozarjajo še na večjo previdnost, da ne bi bilo potrebno ob koncu leta beležiti žalostnih rekordov.

S. Š.

Osumljeni posilstva

Trije Celjani, 24-letni Zlatko P., 26-letni Martin S. in Zvonko O. so osumljeni posilstva treh osemnajstletnih deklet. Do posilstva naj bi prišlo na Blagovni, do tja pa naj bi dekleta pripeljali z avtomobilom iz Laškega.

Miličniki so osumilce pridržali, po zaslišanju pa so jih izpustili na prostost.

SŠ

agros

STROJNA INDUSTRIJA, n. št. 10
ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINIobjavlja
prosta dela in naloge1. Projektiranje strojev in vodenje
projektne skupine

(ponovljena objava)

Pogoji:

- diplomirani inženir strojništva ali inženir strojništva (VII., VI. st.)
- 4 leta delovnih izkušenj

2. Načrtovanje tehnologije
servisiranja

Pogoji:

- strojni tehnik (V. st.)
- 2 leti delovnih izkušenj

3. Urejanje zunanjih objektov

Pogoji:

- pomožni delavec (I. st.)
- 6 mesecev delovnih izkušenj

4. Čuvanje tovarniških prostorov

Pogoji:

- vratar-čuvaj (II. st.)
- 3 mesece delovnih izkušenj

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v roku 8 dni na naslov:
SIP – Strojna industrija, 63311 Šempeter v Savinjski dolini.

O izbiri bomo kandidate obvestili v roku 15 dni po prejemu sklepa o izbiri.

TUDI MALO ALKOHOLA
JE LAHKO PREVEČSeznamimo se s knjigami o
alkoholizmu

Za vse tiste, ki jih problematika alkoholizma in odvisnosti bolj podrobno zanima, smo pripravili kratki pregled literature s tega področja. Vse navedene knjige so napisane v slovenščini in skoraj vse lahko kupite v naših knjigarnah.

Trije avtorji: Lev Milčinski, Martina Tomori in Franc Hočevar, so napisali knjigo Droge v svetu in pri nas, ki je izšla leta 1983 pri založbi Delavska enotnost. V njej najdemo splošne ugotovitve o drogi, podroben opis različnih drog in njihovih učvalcev. Zadnji del knjige obravnava ustrezno uporabo prostega časa kot enega od preventivnih ukrepov za preprečevanje toksikomanij.

Ze leta 1975 je Lev Milčinski napisal knjižico z naslovom Droga, človek, družba in jo namenil kot priročnik za učitelje. Izšla je pri Zavodu za šolstvo SRS.

Osnovne informacije o alkoholizmu najdemo v brošuri Alkoholizem avtorja Vladimira Hudolina. Izdal jo je koordinacijski odbor za boj proti alkoholizmu in narkomaniji pri RK SZDL Slovenije, založila pa skupščina Rdečega križa Slovenije. Brošura je priročnik za višje razrede osnovnih šol, kupite jo lahko pri občinskih odborih Rdečega križa.

Za šole in za druge izobraževalne namene je zelo primeren komplet barvnih diapozitivov z naslovom Droge in alkohol. Spremno besedilo sta napisala Martina

1. JULIJ 1985

Prema, kot na pravem slovenskem festivalu

Večno mlade melodije so se ugnezdele na Vranskem

Večno lepe in mlade melodije so se, kot kaže, ugnezdele na Vranskem. To je potrdila sobotna, letos že tretja prireditelja, festival evergreenov, ki je pod tri sto in več let stare platane ob gradu Podgrad, privabil številne ljubitelje lepega petja in vedno lepih melodij.

Ze kakšno uro pred pričetkom prireditve je bilo organizatorjem jasno, da se je pokus splačal. Lani je bilo, ljub slabemu vremenu, dovolj obiska, letos še več, veliko več. In kdo je glavni organizator? V prvi vrsti so to prireditelji člani turističnega društva Vransko, potem redništvo Novega tednika in Radija Celje, revije Stop in Radiotelevizija Ljubljana. Seveda pa organizacija takih prireditve stane kar precej denarja in bi si jo bilo težko zamisliti brez pomoči številnih organizacij združenega dela s celjskega območja in obrtnikov. O organizaciji oziroma organizatorjih torej vse najlepše.

Letošnja, tretja po vrsti, prireditev ali festival evergreenov, kot je dobila svoje ime, je bila v znamenju mojstra Bojana Adamiča, »simfonijske slovenske zabavne glasbe«, kot smo na prireditvi imeli. V zahvalo za vse, kar je na tem področju ustvaril, mu je skupščina občine Zalec ob občinskem prazniku, dan pred festivalom, podelila posebno priznanje.

Kratek instrumentalni potpuri z mojstrom Adami-

«Pravijo, da če se poklicno baviš z glasbo, potem moraš znati vse. Če ne bom danes tega dokazala, bo pa drugič boljše», je imela Celjanka Tatjana Dremelj takoj pripravljen odgovor na vprašanje, kako je zadržala med evergreenov. Potem se je pokazalo, da je bila njena skromnost odveč. Adamičev Oj, Celje ti mesto belo, je zapela tako, kot se spodobi.

čem in njegovim ansamblom, ki ga sestavljajo Bojan Adamič, Andrej Arnot, Đuro Penzeš, Slaven Rački in Dušan Popović, potem pa so se, drug za drugim, vrstili nastopi Marjane Deržaj, Majde Spe, Elde Viler, Lada Leskovarja, Alfija Nipiča, Alenke Pinterić, Staneta Mancinija in Tatjane Dremelj.

Zapisi iz skrite beleznice

Da so imeli pevci, kar vsi po vrsti, neizmerno tremo, se bo komu zdelo smešno. Pa so jo zares imeli. Tudi Marjana Deržaj in Majda Sepe, za kateri bi prisegli, da sta to »navlako« že zdavnaj popravili.

Tatjana Dremelj je potem, ko so napovedali njen nastop, stisnili pesti in si, komaj (vendar zadošči) slšno, rekla: Joj, drži se!

Povezovalca prireditve, Mateja Podjed in Janez Vedenik sta pred vsakim nastopom s pevcem malce pokramljala. Majda Sepe je skrbelo, kako bo s tem delom. Pa se je kar sklonila proti Janezu in ga naravnost vprašala: Daj, povej mi, kaj me boš vprašal. Potem se je zamislila in bržčas v glavi vnaprej spletla odgovor.

Marjana Deržaj si je tik pred nastopom polila svoj beli kostim. In to z rdečim vinom! Mineralna voda je sicer pomagala, toda Marjana se je še vedno zdelo, da bo madež z odra dovolj viden. Hitro je stekla v »garderobo« in se preoblekla. Na kaj vse morajo naši pevci računati! Je pa bila potem še bolj elegantna.

Stane Mancini je ves čas ponavljal tekst svetovne uspešnice Vrni se v Sorento! Sedel je med dvema ženskama v modrem, vendar je tisti na svoji levi posvečal mnogo

več pozornosti, kot oni na levi. Na desni je sedela njegova žena.

Pesem »Sirota«, ki jo je odpela Majda Sepe, je požela opazen aplavz. In ko je Majca prisedla k Marjani, je njen nastop takole pokomentirala: Vidiš, Majda, vsak ima kakšno tako lepo... Pa bodi dovolj obrekovanja. Vse to pa sodi k festivalu, tudi takšnemu, kakršen je bil na Vranskem, kjer menda ni tekmovalne napetosti.

MARJELA AGREŽ
Foto: EDI MASNEC

Majda in Marjana. Koliko sta si imeli med prireditvijo povedati! Kaže, da sta po mnogih desetletjih ostali prijateljici, kljub nenehni trdi borbi za obstanek. Ostajajo le najboljše.

Pojmo, hura, bilo nam je lepo... sredi Vranskega. Zaključni nastop in ljubeč šopek za ženski cvet prireditve. Prijetno dolžnost je opravil Vlado Rančigaj, predsednik turističnega društva Vransko, šopek pa je izdelala Bernarda Košec-Kotnik, ki ima svoji butični prodajalni cvetja v Sempetru in v Levcu.

KLATEŽ IN NJEGOVE SANJE

piše:
Marko Cestnik

Ponavadi sem zvečer spet estopil, a sem ostal tostran meliva in se v božajočem mraku sede predajal tipanju neprikritih pogledov. A sem bil utrujen in sem skoraj sajhal, šefu mojemu, kuharju in Bogu vsemogočnemu se v pristaniščih ni ravno ljubilo gledati loncev, baje si je nadel dve kurbači ter se lovil na lune nedvoumne kretnje in risiljen smeh. Janez si je bil tupil fotoaparati in se zaokus dobrega začetka sprejema z njim po parkih osakega dvorca. Mornarji so oblegali avtomate s pivom,

kar za cesto so posedali in hrupno rožljali z drobižem. Na ladjo so napeljali telefon.

Murozan

V megli plovbe na sever sem se prerekal z malodušjem, z domotožjem, eh, z vsem, kar mi je natihome govorilo, da ne delam prav. Ko pa smo se vsidrali pred Tihihim zalivom, ko se je sonce zaganjalo skozi reže oblakov, ko je bila obala tako zelena in zrak tako klen in čist, sem prestrelil temačne grmade s sulico veselja. Okrog ladje so

plaval delfini, zato so fantje zaman namakali trnke v hladne valove.

Obračališče, to je bila najsevernejša in najvzhodnejša točka naše plovbe, res skoraj že tam, kjer vstaja sonce. Sapporo ni bil daleč in tudi Hakodate ne. Majhno daljne pristanišče, z mlačnim okusom po datumski meji. S šefom sva mesila svaljke, v trenutkih dobre volje se mi je fant radodarno razodeval. Ampak vse njegove sanje so bile v gnezdu denarja, v naročju njegove Alenke, v kamniških hribih. Krajem avgusta je imel že zdavnaj izpiljen načrt vrnitve, čeprav je menil ostati na ladji do pomladi. Ubogi osamljeni kuhar!

Čakali smo en dan in eno noč; na svetle plošče odbleskov jambornih svetilk so v mokri gugalnici sedli ptiči. Veter, rahlo poživljanje, polnoč in kmalu dan.

Z Janezom sva opoldne odrinila na ono stran dimnikov in raznovrstnih napeljav. Vpluli smo jutraj z meglo nad temenom, potem pa je boječ škropilo. V ladijske vampe se je že vsipal tovor. Prijatelju sem trmasto in neustavljivo trobil na ušesa, kako tudi sam spoznavam, da so Japonci tihi, zadržani in nepristopni. V mahanju, prikimavanju in režanju sva prestopila progo in cesto, brez vsakega namena sva zagazila v breg, v sredino majhnega zelenega zaselka.

Veter se je začel usajati na dolgočasnost postane megle, ves hraber od širjav Pacifika, kjer je bil nabiral stare razumljive besede za nove zamahe. A na križišču, kjer sta se pred zelenjem zasedela star avtobus brez koles in cirkusantsko pisan šotor, odprt na vaško zbirališče, od tam so prišli sikajoči klici in prijazni zamahi rok. Vesela družčina je proslavljala, nora od svobode in zahrbtnega riževga žganja. Pristopila sva in mimogrede so naju posadili na stole, nama natočili in ponudili suhih sardin. Trčili smo in se poskušali razumeti, a smo rodili le nekaj kilavih besed sporazuma; podajali smo si zapestja po toplih dlaneh in se zadovoljno trepljali: saké good! Dva sta bila prav prijazna in eden vsiljiv, a to sploh ni škodilo, preden smo bili preveč pijani, smo se v zborovskem polkrogcu nastavili naključnim fotografom.

Z velikim kasetofonom in razspajoč smehljaje med ža-

reče in predane obraze, je prišel nekak župan te veselaške družčine. Z obveznim poklonom je pozdravil tujca, se umaknil in si dal opraviti s svojo aparaturo. Mladež in stari so se zgrnili okrog njega in ga gledali pod prste. Skozi rosenje megle je zavalovila nežna melodija, potem živahnejši ritem, na koncu pa so me prav prisilili, da sem vzel v roko mikrofona. Nerodno, prav mučno mi je bilo, krhal in kašljal sem besede o nespornosti, pa ni vse prav nič zaleglo. Čakali so in gledali so me, Janez se je škodoželjno smejal izza hrbtov pravkar dorašlih deklic. Začel sem pač s tisto: »Oče Janez žito seje...«, sčistil sem si glas in ponovil nekaj refrenov. Družba je odlično sodelovala, ne, prav noro je bilo, prijeli so se v krog kot otroci, ploskali so v ritmu in poskakovali. Nekaj jih je poskušalo za mano mrmrati melodijo, ampak saké je bil že v vseh in še malo, pa bi mi postalo vseeno. Moj ladijski kamerad pa še ni bil potrjen in trezno kruto me je izvlekel iz utelešene norčavosti. S stariim možicljem sva objeta in brundajoč poskakovala vse do stražarnice, potem pa sem moral še enkrat zatrdno obljubiti, da jutri spet pridem. Vse do konca večerje sem prepeval po kuhinji in se v graciozni pijanosti počutil kot BOG!

Janez, drugače tako brez kompleksov in odprt človek, mi je zagrenil naslednji dan -

nisva šla nadaljevat včerajšnje veselice. Nekdo da ga je grdo gledal, ali kaj si je izmišljeval. Pač tako, da smo rajši blodili po ulicah predmestja, križarili po parkih, gledali v izložbo in poslušali drug drugega neslanosti.

Zadnje ure pa so bile tako rumene, sonce je z visokimi oblaki meditiralo o svojih vročih sanjah. Nič velikega sicer, polprazne ulice, matere z vozički, belo oblečeni sprehajalci, jecljav uslužbenec na pošti, vendar tisoče drobnih nenavadnosti, ki jih ne moreš opisati, ki jih lahko le čutiš. Edinole najlepša od deklet, kar sem jih bil videl na vzhodu, prikupna slaščičarnarka, o njej bi lahko povedal pravo pesem, če bi znal. Če bi le bilo mogoče njenim posevnim očem, drobnim ustnicam in debeli kiti na mehki rami, potnim zarisom prsi in vsemu, kar jo je storilo čudovito, pridati še kaj več kot ljubezen do lepote, brez pojasnil in obrabljenih besed opisovanja. Kako sem jo gledal, kako sem se vznemirjal! Ko smo zapluli na prosto, mi je kapo govoril, da na Japonskem pravzaprav ni težko dobiti ženske za eno noč; vendar bi, tako se mi je zdelo, nikdar ne mogel s telesnostjo onečastiti slike, ki se je tako nevsiljivo vsedla vame. Od takrat naprej sem vedel, da te dežele nikoli ne bom mogel pozabiti, čeprav nisem vprašal dekleta niti za ime in še manj za ulično številko. Moj sever!

OBJAVO
JE OMOGOČIL

KANUS

bodeči NOVI TEDNIK

Moja dežela

Na televiziji in po časnikih nas te dni stalno obveščajo, da je Slovenija naša dežela.

Glede na številne tujce, ki nas ta čas spet oblegajo, je kar prav, da nas na to spominjajo.

Posebno še, ker se tudi nekateri naši obnašajo, kot da ne bi bila!

Servis vsak dan

Nekateri naši kupci se čudijo akciji Gorenja.

Pravijo, da delajo vse bolj kvalitetno, hkrati pa so v njihovem servisu začeli delati vsak dan – tudi ob sobotah in nedeljah.

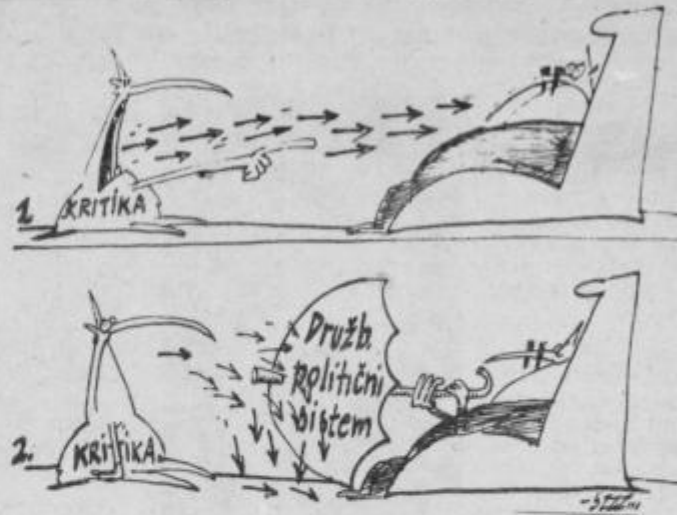
Upajo, da ne zato, ker bi bilo še več okvar, ampak da bi jih res hitreje odpravili!

Proizvodnja v skladiščih

Ja, dobro je, kjer v skladiščih proizvajajo – huje je, kjer proizvajajo le za skladišča!

ZRCALO

Riša Borl Zupančič

ČLOVEK JE NAŠE NAJVEČJE BOGASTVO – TO PRI NAS V GLAVNEM PONAVLJAJO LE ŠE KOMARJI!

Rešilne luknje

A veste, zakaj je na makadamski cesti čez Medlog proti Zalogu toliko lukenj, da je voznja z avtomobili še komaj mogoča!

To je prispevek (ne) odgovornih k temu, da se zaradi prehitre voznje ne dviga preveč prahu.

Pa bi se lahko dvignil prah zaradi takega stanja te ceste!

BODEČI DOPISNIKI

Že več kot eno leto stoji ob izteku cestninske postaje v Arji vasi tabla, kjer piše, da je do Hotela Celeia 25 kilometrov – dejansko pa jih je le dobrih devet. Iz tega lahko sklepamo troje:

1. da so tablo postavili delavci Cestnega podjetja in razdaljo namerno raztegnili, ker dobijo sredstva po kilometru vzdrževanih cest.

2. da se nekemu ni ljubilo peljati table do Titovega Velenja, saj od tam je 25 km.

3. Da so se gostinski delavci hotela s tem želeli znebiti gostov – zdaj bodo namreč hotel Celeia iskali nekje v Rimskih Toplicah.

Ognjeno vroče

Nekateri se čudijo, kako da so lahko ljudje na sobotni sklepni prireditvi Piva in cvetja popili toliko piva.

Pa so ga morali – ko pa je bilo tam tako ognjeno vroče: z gradu ognjemet, sredi trga pa ansambel Plamen.

Pa je bilo treba gasiti!

Enotnost

Le kdo pravi, da občinarji s celjskega območja niso enotni?!

Svojo enotnost najbolj pokažejo ob prireditvah ob raznih občinskih praznikih!

Če bo dinar še dolgo tako padal, se lahko zgodi, da bo še junak na stodinarskem bankovcu padel s konja!

Celjski primer

Nesreča nikoli ne počiva!

Ko gre na zdravljenje umetnik, mora za njim še njegov kritik!

Izjema

Vedno pravimo, da pri nas vse preveč najrazličnejših proslav. In nekateri pravijo, da bi bilo prav, če bi malo manj proslavljali.

Kot kaže zadnja izkušnja, se mnogi Celjani tega resnično že držijo!

FANI SVATINA

Mladost v okovih

18

Močnikova dekla Mica se je umivala v svinjski kuhinji, ker v hiši ni prišla na vrsto. Vodo si je pogrela v kotlu, jo nalila v škafo, vzela sirkovo krtačo in si telo očedila kot je treba. Toda v svoji vnemi je pozabila na malo okence; prav tja je pritisnil nos hlapec, ki ga je imel skušnjavec že močno v oblasti. Opazoval je Micine intimne dele telesa, stal v snegu in drgetal od mraza. Drugo jutro je šla dekla kravo molst, hlapec pa živini polagat. Čim je dekla sedla h kravi, se ji je približal, položil roko na ramo in čvknal: »Micka, ti imaš tako čeden šamar! Kaj če bi se zmenila in bi mi ga kdaj posodila?»

»Butec neumni, to bi pa že lahko vedel, da tale stolček ni šamar, ampak molzni trinožnik!»

»Ne Micka, nisem mislil lesen šamar, pač pa tvoj mesen šamar, tisti mi je tako všeč, da bog pomaga! Sinoči sem ga videl, ko si se umivala.»

»Kršena pojata,« je zarentala dekla. »Če takoj ne zgineš od tu, te bom kresnila po buči, da boš videl sto šamarlov, potem ti pa le naj bog pomaga!»

Res so se godile hude stvari, delali so se grehi, skratka, vse je šlo narobe. Življenje pa je bilo kljub temu zanimivo. Tega se je zavedal celo Ivan, ki je bil zaradi bolezni priklenjen na kmečko izbo, ko skozi zaledenele šipe v oknu ves mesec ni videl zunanjega sveta. Seveda, pa so bili tudi dnevi bolj temni. Kot najtemnejša noč mu je skozi njegovo dušo butal vihar, ki ga ni bilo lahko utišati. Takrat je morala na pomoč priskočiti gospodinja, ki je kljub robati kmečki naturi čutila njegovo stisko. Takšen dan je bil takrat, ko se je Zalika poslovila od svojega domačega kraja in obenem tudi od samskega stanu. Poročila se je in odšla v Srbijo s svojim možem. Dekle, za katero se je njegovo srce ogrelo ob prihodu v ta kraj, je odhajalo daleč stran, v tuj svet. Čeprav ga je zavrnila, je še vedno čutil globoko naklonjenost do nje; čutil je tisto pravo ljubezen in ne zgolj željo po telesni potešitvi. Zapotočka Katra se je resda še večkrat oglašala, vedno je pazila, da je bil Ivan sam doma – barantala sta, menjavala in priznati je moral, da je ženska mojster v tej stroki. Nikoli ni šla v izgubo in kupcu se je znala odlično prilagoditi, kar je Ivan cenil. To pa je bilo vse; ljubezni do nje ni čutil in Katra to tudi ni pričakovala.

Kaj bi z ljubeznijo? Moški so jo potrebovali, nihče pa ji ni nikoli izjavil ljubezni, nihče je ni želel imeti za svojo življenjsko spremljevalko. V Ivanu je našla človeka, ki se mu ni bolje godilo kot njej. Katera ženska bi ga hotela imeti za moža? Ne, v tem kraju je ni bilo takšne! Narava pa zahteva svoje in včasih tudi tako uredi, da se najdejo skupaj pravšnji ljudje: brez daljnosežnih načrtov, brez idealne ljubezni, brez računice...

Napočil je postni čas: čas postov, molitev in pokore. Pobožne družine so se v tem času odpovedale zabavam, ženitvam in prekomernemu uživanju hrane, posebno mesne. Veliko se je pa molilo, nakatere družine vsak večer pred spanjem rožni venec.

Koprivčeva mati je bila v postnem času še posebno stroga. Vsi, razen Ivana, so morali klečati na mrzlem, trdem podu in moliti večer za večerom rožni venec, kateremu je mati dodala še litanije, ki so se včasih zavlekle pozno v noč in so mlajše hčerke od utrujenosti zaspale na tleh. Kadar se je to zgodilo, je pela šiba po njunih drobnih telesih. Peter, ki je že odrasel v fanta in je bil že na naboru, se je začel upirati strogemu hišnemu redu. Kako rad bi ob sobotah in nedeljah odšel z vrstniki v družbo, pa ga je večerna molitev priklepala na dom.

Ko so bili Koprivčevi zvečer tako zbrani in potopljeni v molitev, je potrkalo na vrata. Mati je nejevoljno zamahnila z roko, češ, kdo nas pa moti v tej zbranosti in nadaljevala z očenaši... Nočni obiskovalec pa ni odnehal, dokler se mu niso odprla vrata. Otroci so začutili olajšanje, vedeli so, da je molitev za ta večer zaključena.

V hišo sta stopila dva moža; preko ramen so jima visele dolge, iz domačega platna sešite vreče. Berači na pohodu! Toda ne tista vrsta beračev, ki bi prosila za kos kruha in molila za velike zize, sploh ne! To sta bila farovška berača! Zakasnila sta se v pozno noč. Obredla sta že ves okoliš, obiskala mnogo domačij in nabrala precej žita. Vreče so postale težke, toda še vedno je bilo v njih prostora za pehar žita.

Koprivčeva mati je iz oznanila v cerkvi zvedela, da se bo v teh dneh začela berja. Upala je, da se bodo nje, vdove s številno družino in z zadolženim posestvom usmilili, jo spustili ven pri berji. Toda ne! Prva berača

sta že odvezala vreče in pobožna žena je vedela, da b moral v toku meseca še večkrat seči s peharjem v skrinjo, saj se bodo zvrstili: župnik, kaplan, mežnar, organist in še dva podružnična mežnarja. Vsi bodo nastavili vreče in ona jim bo morala vsipati pehar žita. To pa še ne bo dovolj! Z berjo so tako dolgo počakali, da so se pri kmetih odimile mesene klobase. Morala b darovati tudi te, kajti berači so tako prištimali, da se n odmigajo iz hiše prej, dokler jim ne pade klobasa nastavjen cekar.

Za Ivana je bilo to beračenje nekaj novega in za nje gove pojme hudo grešnega. To misel je povedal glasno vsakemu beraču posebej. Ko je nanek prva prilika, je tem spregovoril s sosedi. Nagovarjal jih je, naj se složno uprejo izkoriščanju. Manjši kmetje so ga zavzet poslušali in s kimanjem glave pritrdjevali. Na njihovi osojnih njivah je žito večkrat poseblo in tudi ta zima jim ni prizanesla. Berjo, cerkveni davek bodo močno obtežili, njihovi otroci ne bodo imeli kruha v izobilju, faroški svinje pa se bodo redile z njihovim žitom. Da bi se uprli. Na to še pomislili niso. Ali jim je res mogel Ivan odpri? Drugi, večji posestniki so Ivana zavrnil, ko ji je omenil berjo, češ, dajmo bogu, kar je božjega, cesarj kar je cesarjevega. Ivan pa ni odnehal in vedno več, imel poslušalcev okoli sebe. Zdaj je čutil, da njegov življenje ni več prazno, da ima svoj cilj.

Med pomladno zelenje se je vpletla vojna

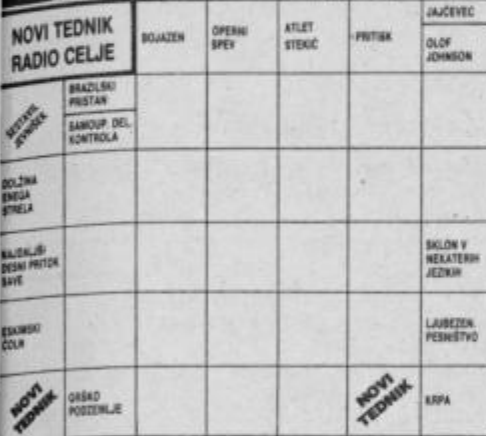
Pretekla so leta in na obronke je zopet dahnila pomlad. Zemlje je privabila bujno rast, med ljudi pa sejala strah upanje, obup. Vojna je bila pred vrati.

Mnogo družin – med njimi tudi večji kmetje – so se duš v revščini. Dolgovi so se kopičili in hromili razcvet kmetstva; nekateri so bili že tik pred polomom, boben se oglašal vse bližje in bližje. Ti nesrečneži so govorice skorajšnji vojni sprejemali z mešanimi občutki. Razpeti bili med zemljo, ki so jo ljubili in jo želeli rešiti propada, med dolžnostjo in vdanostjo do domovine.

V drugem taboru so bili ljudje, ki so se ustrašili za svoj denar naložen v hranilnicah. Čakali so v vrstah pred ustanovi, se razočarani vračali domov s tolažilno vsoto denar in sočno preklinjali vse vprek. Med temi so prednjačili živinski in lesni prekupčevalci, pa razni goljufi, ki so spretnimi potezami spravljali kmetije na boben. Čist kmetov je bilo med njimi bolj malo; denar so rajši posojili sovaščanom, če so se ti znašli v krizi, ali pa so ga hranili doma.

Dogodki, ki so se bliskovito hitro razvijali, so ljudi potisnili v nekakšen oklep molččnosti; sosed sosedu več zaupal svojih misli. Vsak je ukrepal po svoje – čakal, kdaj bo počilo.

Koprivčeve ženske se niso grizle za ničesar. Mirni vesti so odhajale na polje; orati in sejati. Denar jih skrbel, bilo ga je komaj za sproti, moškega za vojsko; tudi ni bilo pri hiši. Peter je odšel v tujino za boljši kos kruha, kot mu ga je bila pripravljena dati doma vina.

[illegible]

1. nagrado 700 din prejme: Anton Sok, 63260 Kozje.
5 nagrad po 300 din prejmejo: Marta Radič, Crtomirova 1, 63000 Celje, Vanda Planinc, Kočbekova 5, 63000 Celje, Jožica Kotnik, Čopova 25, 63000 Celje, Denis Brežnik, Delavska 8a, 63000 Celje, Ivan Špes, Keršova 7 – novi blok, 63212 Vojnik.
Nagrajencem iskreno čestitamo!
Nagrade boste prejeli po pošti!

Naslov _____

A pyramid diagram consisting of 10 rows of squares. The top row has 1 square, the second row has 2 squares, the third row has 3 squares, and so on, down to the tenth row which has 10 squares. The rows are numbered 1 through 10 on the left side.

PIRAMIDA
R, AR, ERA, REVA, LAVER, VALERA, LAVREAT, RELATIVA, VERTIKALA, KAVALERIST.

MERX

**KMETIJSKI KOMBINAT
ŠENTJUR**

DELAVSKI SVET

TOZD TRGOVSKA DEJAVNOST

 Razpisuje
dela in naloge

Vodja TOZD trgovska dejavnost

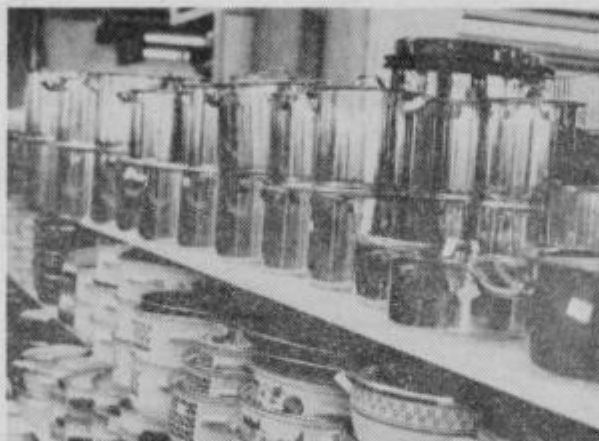
Za opravljanje navedenih del in nalog mora imenovani delavec, ki poleg splošnih pogojev po zakonu izpolnjuje še naslednje:

- da ima visoko strokovno izobrazbo ekonomske smeri in 3 leta delovnih izkušenj ali
- da ima višjo strokovno izobrazbo ekonomske smeri in 5 let delovnih izkušenj.

Kandidat bo izbran za dobo 4 let.
Kandidati naj pošljejo svoje vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev v osmih dneh od dneva razpisa na naslov:
KMETIJSKI KOMBINAT ŠENTJUR, TOZD trgovska dejavnost »za razpisano komisijo«.

POIŠČITE V...

prodajnem centru hudinja

Prav gotovo boste med bogato izbiro posode v prodajnem centru Hudinja našli tudi kaj zase. Predvsem gostincem priporočamo, da si ogledajo tudi ostalo gostilniško opremo.

kovinotehna tozd tehnična trgovina

FERRALIT ŽALEC
Cesta žalskega tabora 10

 Komisija za delovna razmerja TOZD Livarne
objavlja
prosta dela in naloge

Vodenje vzdrževanja (1 izvajalec)

Pogoji:

- visoka ali višja izobrazba strojne ali elektro usmeritve
- 2 leti oz. 3 leta ustreznih delovnih izkušenj
- opravljen izpit iz varstva pri delu

Delovno razmerje sklepamo za nedoločen čas, s trimesečnim poskusnim delom.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8 dneh po objavi na naslov:
FERRALIT ŽALEC, Cesta žalskega tabora 10.

O izidih bomo kandidate obvestili v 15 dneh po opravljeni izbiri.

Lesnina
TOZD Notranja trgovina
Prodajna mreža Ljubljana n. sub. o.
Poslovna enota Levec

 objavlja
prosta dela in naloge

1. Trije prodajalci – pripravniki

Pogoji: četrta stopnja usmerjenega izobraževanja

2. Trije prodajalci – svetovalci

 Pogoji: srednja šola za oblikovanje
Zaposlitev za določen čas 6 mesecev.

Rok prijave: 20. 7. 1985

Prijave sprejema Kadrovsko-socialni oddelek, Par-mova 53, Ljubljana

**Združenje šoferjev in
avtomobilov Žalec**

Objavlja

licitacija

osebnega avtomobila Zastava 101, letnik 1980. Iz-klicna cena je 200.000 dinarjev. Licitacija bo na avto-poligonu pri Šempetru, 20. julija, ob 9. uri. Udeleženci licitacije položijo kavcijo v višini 10 odstotkov izklicne cene. Ogled je možen od 7. ure naprej.

 ZŠAM objavlja
tudi prosta dela in naloge:

– za dva inštruktorja B kategorije

Pogoji: izpit za inštruktorja B kategorije, ter ustrezna pedagoško-metodološka usposobljenost. Poskusno delo tri mesece. Osební dohodek ca 50.000 dinarjev.

Kandidati naj pošljejo prijave z ustreznimi dokazili najkasneje v 14 dneh na ZŠAM Žalec, Hmeljarska 3, Žalec.

**Vzgojno izobraževalna
organizacija Žalec**
**TOZD Osnovna šola Bratov
Juhart**
ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

Komisija za delovna razmerja na osnovni šoli
bratov Juhart – Šempeter v Savinjski dolini
razpisuje
dela in naloge

**učitelja za matematiko in tehnično
vzgojo**

1. enega učitelja za nedoločen čas od 1. 9. 1985 dalje
2. enega učitelja za določen čas za nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu od 1. 9. 1985 do 30. 4. 1986.

Rok prijave je 15 dni.

**Keramična industrija
Liboje**

Po sklepu DS TOZD
Keramika in zbora
delavcev TOZD Grafit

razpisujemo:

JAVNO LICITACIJO

 za odprodajo naslednjih
osnovnih sredstev:

– prevozní kompresor –
Inv. št. 3001 – izklicna cena
100.000 din

– mlin za šamot – izklicna
cena 20.000 din

– stroj in naprava za glazi-
ranje ploščic – Inv. št. 2632
in 3219 – izklicna cena
5.000 din

Interesenti, ki želijo sodelo-vati na licitaciji, morajo pred pričetkom licitacije vplačati varščino v višini 10 od izklicne cene, na blagaj-ni DO KIL Liboje.

Licitacija bo dne 26. 7. 1985 s pričetkom ob 10.00 uri pred strojno delavnico.

V ceno ni vključen promet-ni davek, ki se obračuna po kupoprodajni pogodbi.

Ogled osnovnih sredstev je možen dve uri pred pričetkom javne licitacije.

Licitacijska komisija

Moja dežela.

*Danes je Slovenija poldrugo uro daleč od
Frankfurta in Rima, dve uri od Pariza, iz Londona
je mogoče priti v treh urah, iz New Yorka v
devetih, iz Toronta v osemnajstih. Pot iz Avstralije
traja uro manj kot en dan.
Nikoli pa ne vemo, koliko ur se bo moral gost
voziti od lokala do lokala, preden bo prišel do
svojega nedeljskega kosila.*

*Slovenija. Njenih zakladov nismo dobili od dedov v
dar. Zaupali so nam jih vnuki.*

Slovenija

Dvoboj s konjem Arronom dobil B. Vivod

Prvo nedeljo v juliju je bilo v neposredni bližini Žalca v Gotovljah vse v znamenju konj in konjskega športa. Vsa vas je bila v znamenju vonja po konjih in senu, zlasti otroci so tekali od hleva do kozolca, kjer so številni tekmovalci iz vseh slovenskih klubov in Celovca v Avstriji pred tekmovanjem spravili svoje konje. Hleve in kozolce so rade volje odstopili gostoljubni domačini, ki za to zvrst športa kažejo že več desetletij izjemno zanimanje. Včasih je bilo v Gotovljah pri kmetijah vse polno konj, ki so jih kasneje zamenjali sodobnejši traktorji. Vendar čas se spreminja in konji se vračajo v hleve.

Tako je pred tremi leti v Gotovljah skupina zanesenjakov ustanovila konjeniški klub, ki je imel le nekaj deset članov. Mnogi so govorili o privatizaciji in klubu prerokovali krato dobo obstoja, pa vse kaže, da bodo sedanji člani konjeniškega kluba nejeverne Tomaže kmalu demantirali. V klubu je zdaj že več kot sto članov, narašča pa tudi število konj, za katere jim zmanjkuje ustreznih hlevskih prostorov. Zato so se odločili, da bodo zgradili sodoben hlev, za katerega so pred dnevi že položili temeljni kamen in upajo, da ne bo ostalo smo pri njem. Hlevi z ostalimi prostori naj bi stali v neposredni bližini obiralnega hmeljskega stroja v središču Gotovelj in tudi v neposredni bližini travnika, kjer s konji vadijo in pripravljajo tekmovanja, za katera je izjemno zanimanje, saj si ga je zadnjega ogledalo preko 5000 ljudi. Mnogo jih je prišlo zaradi tekmovanja konj, drugi zaradi kasnejše veselice in tretji zaradi napovedane stave, kdo bo preskočil višje oviro, konjenik s konjem ali Branko Vivod, ki je nasaopil kar na improviziranem skališču sredi množice gledalcev, kar pa ga ni motilo, da ne bi dobro in uspešno skakal in dokazal, da še vedno vsaj v slovenskem merilu ni za sataro šaro.

V premagovanju višinske zapreke so nastopili štirje tekmovalci: Günther Zwatz iz Celovca s konjem Piroshko, Matjaž Cik (nekdanj Celjan) iz KK Krumperk s ko-

njem Arronom, Alenka Keršič iz KK Ljubljana s konjem Holly boy in Franc Mesarič (tudi on nekoč član KK Merx Celje) s konjem Drgonerjem. Trije so preskočili 180 cm, nato pa Matjaž Cik še 190 in ljudje so ga že videli kot zmagovalca, v kar pa niso več dvomili, ko je preskočil še magično mejo 200 cm in s tem postavil nov slovenski rekord, ki je bil star že okoli dvajset let.

Vendar to Branka ni zmedlo. Namesto na 170 je začel skakati na 185(!) cm ter vse

višine vključno z 200 cm elegantno preskočil v prvem poskusu, za las pa zgrešil še višino 203 cm. To pa je bilo dovolj za dobljeno stavo, saj je bil Branko uspešnejši v poskusih na posameznih višinah. Okoli obeh uspešnih tekmovalcev in seveda tudi konja Arrona se je strnila množica ljudi, ki so navdušeno ploskali vsem trem in čestitke so deževale z vseh strani. Ta točka je bila odlična propaganda tako za konjeniški šport kot tudi atletiko in videlo se je, kako se da z majhnimi domisljicami veliko narediti.

Seveda pa je veljalo veliko zanimanje tudi za ostale točke, kjer je bilo kaj videti. Pravo zmago slavje so domačini doživeli v parkurju za mlade konje, kjer so osvojili prvo in tretje mesto. Zmagal je mladi in obetavni Aleš Pevec s konjem Valterjem, tretji pa je bil Franc Mesarič s Šobro. V 2. parkurju (višina 115 cm) je Franc Mesarič s konjem Drgonerjem osvojil peto mesto. V 3. parkurju (višina 120–125 cm) pa je zmagal gost iz Celovca Günther

Sedem tekmovalcev se je pomerilo v eni najatraktivnejših disciplin galopski klubirki na 1800 metrov.

Prvi padec na prireditvi je doživel gost iz Celovca Herman Grasser, ki se je hitreje znašel čez oviro, kot njegova Tosca...

Franc Mesarič iz KK Gotovlje je z Drgonerjem preskočil lepo višino 180 cm!

AMADEUS POROČA

Ali nežnost, ali boks
ali tango, ali foks
ali grenko, ali sladko
pazi le, da ne bo prekratko...

Zwatz pred Matjažem Cikom.

Zanimiva je bila tudi galopska klubirka na 1800 m, kjer je nastopilo sedem tekmovalcev, zmagal je Jože Stifter iz KK Maribor pred Iztokom Ajdnikom, Alešem Pevcem, Janezom Osetom, vsi KK Gotovlje itd. V galopski kmečki dirki sta nastopila Gotovljana Joži Sedminek in Marko Gojzdnik, v enovpregi pa je zmagal Vrstošek iz Žalca pred Skamnem iz Celja.

Četrta (letos prvič mednarodna) konjeniška prireditelja v Gotovljah je uspela. Vsi, ki so prišli lepo nedeljsko popoldne, so imeli kaj videti in doživeti. Mnoge je zanimal zlasti nastop gostov iz Celovca, ki pa so kar po vrsti razen zmagovalca v 3. parkurju padali s konj. Vzrok je bil menda v večernem obisku lovske kočice na Rinki in glave so bile pretežke, da bi obvladale sicer poslušne konje. Nekdo je pripomnil, da jih je treba drugič dati pred nastopom v karanteno, in šele nato spustiti na veselico...

S celjskega območja sta se predstavila dva konjeniška kluba, poleg domačega še iz Celja, ki pa je imel manj uspehov, saj ima mlade konje in mlade tekmovalce. Da pa je bilo delo v celjskem klubu pred leti uspešno, se vidi tudi po tem, da so se številni člani, državni repre-

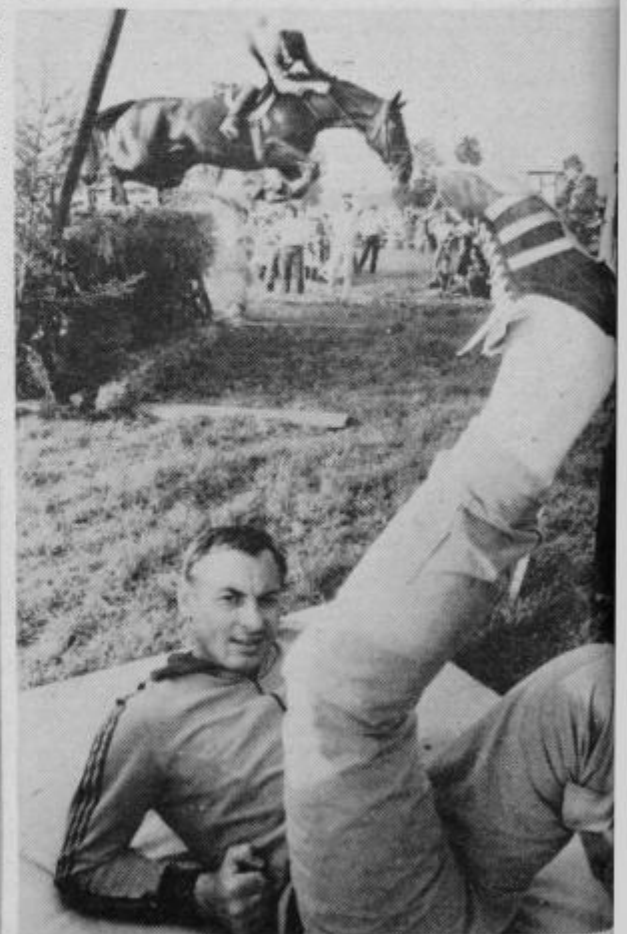
zentanti, pojavili v drugih klubih ali sodniških vlogah. Poleg že omenjenih, Cika in Mesarca, smo se lahko pogovarjali tudi z Vladom Ranci-gajem, ki je bil vodja ekipe zaščitne enote milice ter Evo Završnik, ki je bila članica sodniške komisije.

Pogoji v Gotovljah so, treba je samo nadaljevati s takšnim elanom, kot so začeli. In res bi bilo prijetno, če bi jim priskočili na pomoč tudi odgovorni, da bi čudovit prostor čimprej dobil klub in da bi ga sodobno uredili.

TONE VRABL
Foto: EDI MASNEC

Z NOVIM
TEDNIKOM
TUDI NA
MORJU

Novi tednik
poiščite v
Vjesnikovih
kioskih

Za Brankom Vivodom med ogrevanjem Matjaž Cik z Arronom, ki se je elegantno pognal tudi preko magičnih 200 metrov!